

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

TIESA

2006/C 281/01	Lieta C-53/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (<i>Tribunale di Genova</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino</i> pret <i>Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate</i> (Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 1. klauzulas b) apakšpunkts un 5. klauzula — Darba attiecību uz nenoteiktu laiku izveidošanās, ja tiek pārkāpti noteikumi par secīgiem uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem — Iespēja piemērot atkāpi valsts pārvaldes jomā noslēgtajiem darba līgumiem) 1	1
2006/C 281/02	Apvienotās lietas C-123/04 un C-124/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (<i>Oberlandesgericht Oldenburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG</i> pret <i>UBS AG</i> (C-123/04), <i>Texas Utilities Electric Corporation</i> (C-124/04) (EAEK līgums — Piegāde — Īpašumtiesības — Urāna bagātināšana, ko Kopienas teritorijā veicis trešās valsts pilsonis) 1	1
2006/C 281/03	Lieta C-145/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī — Spānijas Karaliste pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Eiropas Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot — Britu Sadraudzības pilsoņi, kas dzīvo Gibraltārā un kuriem nav Savienības pilsonības) 2	2
2006/C 281/04	Apvienotas lietas C-158/04 un C-159/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Dioikitiko Protodikeio Ioanninon</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Alfa Vita Vassilopoulos AE</i> , iepriekšējais nosaukums — <i>Trofo Super-Markets AE</i> pret <i>Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon</i> (C-158/04), un <i>Carrefour Marinopoulos AE</i> pret <i>Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon</i> (C-159/04) (Preču brīva aprite — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Sasaldētu maizes izstrādājumu pārdošana) 3	3

2006/C 281/05	Lieta C-167/04 P: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — <i>JCB Service</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Apelācija — Aizliegta vienošanās — EKL 81. pants — Izplatīšanas līgumi — Saskaņotas darbības — Paziņošana — A/B veidlapa — Lūgums piešķirt atbrīvojumu — Noraidīšana — Paziņošanas procedūras pārbaudes ilgums — Aizstāvības tiesības — Nevainīguma prezumpcija — Sūdzība — Pārkāpums — Pasīvas tirdzniecības vispārējs aizliegums — Piegādes avotu ierobežojumi — Jauni pamati un argumenti — Sodanauda — Pamatnostādnes — Pārkāpuma smagums — Ilgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Pretapelācija — Atbildību pastiprinoši apstākļi) 3	3
2006/C 281/06	Lieta C-168/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Uzņēmums, kas nodarbina darba ņēmējus trešo valstu pilsoņus — Uzņēmums, kas sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī — “Norīkošanas darbā Eiropā apstiprinājums”) 4	4
2006/C 281/07	Apvienotās lietas no C-181/04 līdz C-183/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Symvoulitis Epikrateias</i> (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Elmeke NE</i> pret <i>Ypourgos Oikonomikon</i> (Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 15. panta 4. punkta a) apakšpunkts, 5. un 8. punkts — Jūras kuģu nomas atbrīvojums no nodokļa — Piemērojamība) 4	4
2006/C 281/08	Lieta C-196/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (<i>Special Commissioner, London</i> (Lielbritānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd</i> pret <i>Commissioners of Inland Revenue</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiesību akti par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām — Ienākumu no kontrolētām ārvalstu sabiedrībām iekļaušana mātes sabiedrības ar nodokli apliekamajos ienākumos) 5	5
2006/C 281/09	Lieta C-300/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (<i>Nederlandse Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>M.G. Eman, O.B. Sevinger</i> pret <i>College van burgemeester en wethouders van Den Haag</i> (Eiropas Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot — Dzīvesvietas nosacījumi Nīderlandē Nīderlandes pilsoņiem no Arubas — Savienības pilsonība) 5	5
2006/C 281/10	Lieta C-310/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī — Spānijas Karaliste pret Eiropas Savienības Padomi (Prasība atcelt tiesību aktu — Lauksaimniecība — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļa, kas iekļauta ar Regulas (EK) Nr. 864/2004 1. panta 20. punktu — Grozījumi kokvilnas atbalsta shēmā — Nosacījums, ka platība ir jāapsaimnieko vismaz līdz pogaļu atvēršanās brīdim — Atbilstība 4. protokolam par kokvilnu, kas pievienots Aktam par Grieķijas Republikas pievienošanos Eiropas Kopienām — Ražošanas atbalsta jēdziens — Pienākums norādīt pamatojumu — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Vispārējais samērīguma princips un tiesiskās palāvības princips) 6	6
2006/C 281/11	Lieta C-353/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nowaco Germany GmbH</i> pret <i>Hauptzollamt Hamburg-Jonas</i> (Regula (EEK) Nr. 1538/91 un Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Kopienas Muitas kodekss — Eksporta kompensācijas — Piešķiršanas nosacījumi — Pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte — Muitas procedūra — Eksporta deklarācija — Fiziskas pārbaudes — Paraugs — Pieļaujamais neatbilstošu vienību skaits — Vienāda kvalitāte — Eksportētāja un muitas dienesta tiesības un pienākumi — Mājputnu gaļa) 7	7
2006/C 281/12	Lieta C-356/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (<i>Rechtbank van Koophandel Brussel</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Lidl Belgium GmbH & Co KG</i> pret <i>Etablissements Franz Colruyt NV</i> (Direktīvas 84/450/EEK un 97/55/EK — Maldinoša reklāma — Salīdzinoša reklāma — Atļautas reklāmas nosacījumi — Lielveikalu tīklu noteikto cenu salīdzinājums vispārējā līmenī — Produktu sortimenta cenu salīdzinājums) 7	7

2006/C 281/13	Lieta C-386/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Centro di Musicologia Walter Stauffer</i> pret <i>Finanzamt München für Körperschaften</i> (Brīva kapitāla aprīte — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — No īres un nomas gūto ienākumu atbrīvojums no nodokļa — Rezidences vietas nosacījums — Atbilstoši privāttiesībām dibināts fonds, kas atzīts par vispārējo interešu fondu) 9	9
2006/C 281/14	Apvienotās lietas C-392/04 un C-422/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>i-21 Germany GmbH</i> (C-392/04), <i>Arcor AG & Co. KG</i> (C-422/04) pret Vācijas Republiku (Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 97/13/EK — 11. panta 1. punkts — Nodevas un koncesijas, kas piemērojamas individuālām licencēm — EKL 10. pants — Kopienas tiesību pārākums — Tiesiskā drošība — Galīgs administratīvs lēmums) 9	9
2006/C 281/15	Lieta C-479/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (<i>Østre Landsret</i> (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Laserdisken ApS</i> pret <i>Kulturministeriet</i> (Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā — 4. pants — Izplatīšanas tiesības — Noteikums par tiesību izsmelšanu — Juridiskais pamats — Starptautiskie nolīgumi — Konkurences politika — Samērīguma princips — Vārda brīvība — Vienlīdzības princips — EKL 151. pants un EKL 153. pants) 10	10
2006/C 281/16	Lieta C-496/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>J. Slob</i> pret <i>Productschap Zuivel</i> (Piens un piena produkti — Tiesā pārdošana — References daudzums — Pārsniegums — Papildmaksājumi pienam — Ražotāja pienākums glabāt krājumu uzskaites dokumentus — Regulas (EEK) Nr. 536/93 7. panta 1. un 3. punkts — Papildu valsts pasākumi — Dalībvalstu kompetence) 10	10
2006/C 281/17	Lieta C-506/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (<i>Cour administrative</i> (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Graham J. Wilson</i> pret <i>Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg</i> (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Direktīva 98/5/EK — Advokāta profesijas pastāvīga praktizēšana dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Nosacījumi reģistrācijai uzņēmējas dalībvalsts kompetentajā iestādē — Uzņēmējas dalībvalsts valodu zināšanu iepriekšēja pārbaude — Valsts tiesībās paredzētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi) 11	11
2006/C 281/18	Lieta C-526/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Laboratoires Boiron SA</i> pret <i>Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf)</i> , kas ir <i>Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS)</i> tiesību un pienākumu pārņēmēja (Valsts atbalsts — EKL 87. pants un 88. panta 3. punkts — Nodeva par zāļu tiešo pārdošanu — Farmācijas laboratoriju, nevis vairumtirgotāju, aplikšana ar nodevu — Aizliegums īstenot atbalsta pasākumus, kas nav paziņoti — Iespēja atsaukties uz atbalsta pasākuma nelikumību, lai saņemtu nodevas atmaksu — Kompensācija, kas ir atbildība par vairumtirgotājiem noteiktajiem sabiedrisko pakalpojumu pienākumiem — Pārmērīgas kompensācijas pierādīšanas pienākums — Valsts tiesībās paredzētie noteikumi — Aizliegums nodevas atmaksu padarīt par praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu) 12	12
2006/C 281/19	Lieta C-72/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Finanzgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Hausgemeinschaft Jörg</i> un <i>Stefanie Wollny</i> pret <i>Finanzamt Landshut</i> (Sestā PVN direktīva — 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts — Nekustamā īpašuma, kas ir nodots uzņēmumam, izmantošana nodokļa maksātāja personīgām vajadzībām — Šīs izmantošanas pielīdzināšana pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību — Nodokļa bāzes noteikšana — Pilnu šo pakalpojumu sniegšanas izmaksu nodokļa maksātājam jēdziens) 12	12

2006/C 281/20	Lieta C-82/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Saldētu maizes izstrādājumu tirdzniecība) 13	13
2006/C 281/21	Lieta C-138/05: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. septembra spriedums (<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie</i> pret <i>Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</i> (Atļauja laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un biocīdos produktus — Direktīva 91/414/EEK — 8. pants — Direktīva 98/8/EK — 16. pants — Dalībvalstu pilnvaras pārejas periodā) 13	13
2006/C 281/22	Lieta C-193/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Direktīva 98/5/EK — Advokāta profesijas pastāvīga praktizēšana dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Uzņēmējas dalībvalsts valodu zināšanu iepriekšēja pārbaude — Aizliegums veikt sabiedrību domicila turēšanu — Pienākums katru gadu iesniegt sertifikātu par reģistrāciju mītnes dalībvalsts kompetentajā iestādē) 14	14
2006/C 281/23	Lieta C-228/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Commissione tributaria di primo grado di Trento</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Stradasfalti Srl</i> pret <i>Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento</i> (Sestā PVN direktīva — 17. panta 7. punkts un 29. pants — Tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli) 15	15
2006/C 281/24	Lieta C-244/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (<i>Bayerischer Verwaltungsgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bund Naturschutz in Bayern eV, Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller</i> pret <i>Freistaat Bayern</i> (Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — Aizsardzības sistēma pirms dzīvotnes ierakstīšanas Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstā) 16	16
2006/C 281/25	Lieta C-417/05 P: Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. septembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret <i>Maria Dolores Fernández Gómez</i> (Apelācija — Pagaidu darbinieks — PDNK 2. panta a) punkts — Komisijā nostrādātais laika posms, pildot norikota valsts eksperta funkcijas — Lūgums atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta izpratnē — Jēdziens — Nelabvēlīgs akts) 16	16
2006/C 281/26	Lieta C-100/06: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/66/EK — Enerģijas etiķetes māsaimniecības elektriskajiem ledusskapjiem, saldētavām un to apvienojumiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā) 17	17
2006/C 281/27	Lieta C-331/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar <i>Rechtbank Amsterdam</i> (Nīderlande) 2006. gada 31. jūlija rīkojumu — <i>K. D. Chuck</i> pret <i>Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank</i> 17	17
2006/C 281/28	Lieta C-337/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) 2006. gada 7. augusta rīkojumu — <i>Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen</i> pret <i>GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH</i> 18	18

2006/C 281/29	Lieta C-343/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Verwaltungsgericht Chemnitz</i> (Vācija) 2006. gada 8. augusta rīkojumu — <i>Peter Funk</i> pret <i>Stadt Chemnitz</i> 18	18
2006/C 281/30	Lieta C-345/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich</i> (Austrija) 2006. gada 10. augusta rīkojumu — <i>Sachen Gottfried Heinrich</i> 19	19
2006/C 281/31	Lieta C-347/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia</i> (Itālija) 2006. gada 17. augusta rīkojumu — <i>ASM Brescia SpA</i> pret <i>Comune di Rodengo Saiano</i> 19	19
2006/C 281/32	Lieta C-349/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Verwaltungsgericht Darmstadt</i> (Vācija) 2006. gada 16. augusta rīkojumu — <i>Murat Polat</i> pret <i>Stadt Rüsselsheim</i> 20	20
2006/C 281/33	Lieta C-350/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Landesarbeitsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) 2006. gada 21. augusta rīkojumu — <i>Gerhard Schultz-Hoff</i> pret <i>Deutsche Rentenversicherung Bund</i> 21	21
2006/C 281/34	Lieta C-352/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht Köln</i> (Vācija) 2006. gada 25. augusta rīkojumu — <i>Brigitte Bosmann</i> pret <i>Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen</i> 21	21
2006/C 281/35	Lieta C-353/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Amtsgericht Flensburg</i> (Vācija) 2006. gada 28. augusta rīkojumu — <i>Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul</i> pret <i>Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll</i> 22	22
2006/C 281/36	Lieta C-357/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale Amministrativo Regionale per Lombardia</i> (Itālija) 2006. gada 30. augusta rīkojumu — <i>Frigerio Luigi & C. Snc</i> pret <i>Comune di Triuggio</i> 22	22
2006/C 281/37	Lieta C-365/06: Prasība, kas celta 2006. gada 7. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku 23	23
2006/C 281/38	Lieta C-366/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuru <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) iesniedza 2006. gada 8. septembrī — <i>DNA Verkot Oy</i> 24	24
2006/C 281/39	Lieta C-368/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Administratif de Lyon</i> 2006. gada 8. septembra rīkojumu — <i>CEDILAC SA</i> pret <i>Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie</i> 25	25
2006/C 281/40	Lieta C-373/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 13. septembrī ierosinājis <i>Thomas Faherty</i> par Pirmās instances tiesas (pirmās palātas) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 <i>Cathal Boyle</i> u.c. pret Eiropas Kopienu Komisiju 25	25
2006/C 281/41	Lieta C-379/06: Apelācija, ko 2006. gada 14. septembrī ierosinājis <i>Larry Murphy</i> par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 <i>Cathal Boyle</i> un citi pret Eiropas Kopienu Komisiju 26	26
2006/C 281/42	Lieta C-397/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Igaunijas Republiku 26	26
2006/C 281/43	Lieta C-407/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti 27	27
2006/C 281/44	Lieta C-416/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. jūlija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti 27	27

PIRMĀS INSTANCES TIESA

2006/C 281/45	Apvienotās lietas T-217/99, T-321/00 un T-222/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — <i>Sinaga</i> pret Komisiju (Cukurs — Poseima programma — Regula (EEK) Nr. 1600/92 — Prognoze cukura piegāžu līdzsvarošanai Azoru salām — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Parastā sūtījuma uz pārējo Kopienas daļu definīcija — Pamatojums — Būtisku procesuālu prasību ievērošana) 28	28
2006/C 281/46	Lieta T-166/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra spriedums — <i>Lucchini</i> pret Komisiju (EOTK — Valsts atbalsti — Atbalsts videi — Itālijas atbalsts metalurģijas uzņēmumam <i>Lucchini</i> — Paredzētā atbalsta atļaujas atteikums — Piemērojamās tiesību normas — Paziņoto ieguldījumu pieņemamība attiecībā uz atbalstiem vides aizsardzībai — Nosacījumi atbalstu saderīgumam ar kopējo tirgu — Pamatojums) 28	28
2006/C 281/47	Lieta T-226/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — <i>CAS Succhi di Frutta SpA</i> pret Komisiju (Ārpuslīgumiskā atbildība — Konkursa procedūra — Maksājums natūrā — Zaudējumi, kas attiecīgajā tirgū radušies sakarā ar maksājumu natūrā — Cēloņsakarība) 29	29
2006/C 281/48	Lieta T-210/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — <i>British Aggregates</i> pret Komisiju (Valsts atbalsts — Dabas resursu nodoklis par minerālajiem materiāliem Apvienotajā Karalistē — Komisijas lēmums necelt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Individuāli skarta persona — Selektīvs raksturs — Pienākums norādīt pamatojumu — Rūpīga un objektīva pārbaude) 29	29
2006/C 281/49	Lieta T-300/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — <i>Moser Baer India</i> pret Padomi (Antisubsidēšanas izmeklēšanas — Indijas izcelsmes ierakstāmie kompaktdiski — Subsīdijas apjoma aprēķināšana — Zaudējumu noteikšana — Cēloņsakarība — Tiesības uz aizstāvēšanos) 30	30
2006/C 281/50	Lieta T-115/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. septembra spriedums — <i>Laroche</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Novērtējuma laika posms 2001./2002. gadā — Lēmums par pabeigšanu — Apstrīdēšanas termiņš — Aprēķināšana) 30	30
2006/C 281/51	Lieta T-119/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. septembra spriedums — <i>Rossi Ferreras</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Novērtējuma laika posms par 2001./2002. gadu — Iepriekšējās augstākstāvošās amatpersonas viedoklis — Neņemšana vērā no vērtētāja puses — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Nepieņemamība) 30	30
2006/C 281/52	Lieta T-168/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. septembra spriedums — <i>L & D</i> pret ITSB <i>Sámann</i> (" <i>Aire Limpio</i> ") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas grafiskas preču zīmes, kas attēlo egli, kura dažās no tām ietver vārdiskus elementus — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu " <i>Aire Limpio</i> ", reģistrācijas pieteikums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 73. pants) 31	31
2006/C 281/53	Lieta T-188/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — <i>Freixenet</i> pret ITSB (Melnā slīpēta matēta stikla pudeles forma) (Kopienas preču zīme — Melnā slīpēta matēta stikla pudeles forma — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Regulas Nr. 40/94 73. pants) 31	31
2006/C 281/54	Lieta T-190/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — <i>Freixenet</i> pret ITSB (Balta slīpēta stikla pudeles forma) (Kopienas preču zīme — Balta slīpēta stikla pudeles forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Regulas Nr. 40/94 73. pants) 32	32

2006/C 281/55	Lieta T-191/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — <i>MIP Metro</i> pret ITSB — <i>Tesco Stores</i> (METRO) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiskas preču zīmes, kas satur vārdisku elementu “METRO”, reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “METRO” — Valsts agrākas preču zīmes reģistrācijas izbeigšanās) 32	32
2006/C 281/56	Lieta T-193/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobrī spriedums — <i>Tillack</i> pret Komisiju (Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) par konfidenciālas informācijas izpaušanu — Aizdomas par korupciju un profesionālā noslēpuma pārkāpumu — Informācijas par faktiem, kas var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai, paziņošana valsts tiesu iestādēm — Kratišana žurnālista dzīvesvietā un darba vietā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Pietiekami būtisks pārkāpums) 33	33
2006/C 281/57	Apvienotās lietas T-304/04 un T-316/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembra spriedums — Itālija un <i>Wam</i> pret Komisiju (Valsts atbalsts — Aizdevumi ar pazeminātām procentu likmēm, kas paredzēti, lai ļautu uzņēmumiem sākt darbību noteiktās trešās valstīs — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurences izkropļošana — Pamatojums) 33	33
2006/C 281/58	Lieta T-6/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembrī spriedums — <i>DEF-TEC Defense Technology</i> pret ITSB — <i>Defense Technology</i> (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiskas preču zīmes “FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 3. punkts — Preču zīmes īpašnieka piekrišanas esamība) 34	34
2006/C 281/59	Lieta T-96/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — <i>Monte di Massima</i> pret ITSB — <i>Höfferle Internationale</i> (Valle della Luna) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Valle della Luna” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “VALLE DE LA LUNA” — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 43. panta 2. un 3. punkts) 34	34
2006/C 281/60	Lieta T-133/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. septembra spriedums — <i>Meric</i> pret ITSB <i>Arbora & Ausonia</i> (“PAM-PIM’S BABY-PROP”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas valsts grafiskas un vārdiskas preču zīmes “PAM-PAM” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PAM-PIM’S BABY-PROP” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 35	35
2006/C 281/61	Lieta T-34/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembra rīkojums — <i>Bayer CropScience</i> u.c. pret Komisiju (Augu aizsardzības līdzekļi — Aktīvā viela endosulfāns — Atļaujas laist tirgū pārskatīšana — Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 35	35
2006/C 281/62	Lieta T-148/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums — <i>Comunidad autónoma de Madrid</i> un <i>Mintra</i> pret Komisiju (Informācijas, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pārmērīgu deficītu, sniegšana — Regula (EK) Nr. 3605/93 — Eiropas kontu sistēma 1995 (EKS 95) — Regula (EK) Nr. 2223/96 — Eiropas Kopienų Statistikas biroja (<i>Eurostat</i>) vēstule — Prasība atcelt tiesību aktu — Akts, pret kuru var celt prasību — Nepieņemamība) 36	36
2006/C 281/63	Lieta T-242/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums — <i>AEPI</i> pret Komisiju (Autortiesības un blakustiesības — Valsts pienākumu neizpildes konstatēšanas procedūra — Fiziskās personas iesniegtas sūdzības klasifikācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība) 36	36
2006/C 281/64	Lieta T-350/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums — Somija pret Komisiju (Procesuāli šķēršļi — Iebilde par nepieņemamību — Juridiski nesaistošs lēmums — Eiropas Kopienų pašu resursi — Pārkāpuma procedūra — Regulas (EK, <i>Euratom</i>) Nr. 1150/2000 11. pantā paredzētie nokavējuma procenti — Sarunas, lai noslēgtu līgumu par nosacītu maksājumu) 37	37

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 281/65	Lieta T-224/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. augustā — <i>Otto</i> pret ITSB — <i>L'Altra Moda (l'Altra Moda)</i>	37
2006/C 281/66	Lieta T-250/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 11. septembrī ierosinājis <i>Ott</i> u.c. par Civildienesta tiesas 2006. gada 30. jūnija spriedumu lietā F-87/05, <i>Ott</i> u.c. pret Komisiju	38
2006/C 281/67	Lieta T-252/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 7. septembrī ierosinājusi <i>Beau</i> par Civildienesta tiesas 2006. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-39/05 <i>Beau</i> pret Komisiju	38
2006/C 281/68	Lieta T-253/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 8. septembrī ierosinājis <i>Chassagne</i> par Civildienesta tiesas 2006. gada 29. jūnija spriedumu lietā F-11/05 <i>Chassagne</i> pret Komisiju	38
2006/C 281/69	Lieta T-255/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — <i>Budějovický Budvar</i> pret ITSB — <i>Anheuser-Busch (BUD)</i>	39
2006/C 281/70	Lieta T-257/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — <i>Budějovický Budvar</i> pret ITSB — <i>Anheuser-Busch</i> (vārdiska preču zīme "BUD")	39
2006/C 281/71	Lieta T-260/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī. — <i>Arktouros</i> pret Komisiju	40
2006/C 281/72	Lieta T-263/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Grieķijas Republika pret Komisiju	41
2006/C 281/73	Lieta T-267/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Itālijas Republika pret Komisiju	41
2006/C 281/74	Lieta T-269/06: Prasība, kas celta 2006. gada 21. septembrī — <i>Rautaruukki</i> pret ITSB (RAUTARUKKI)	42
2006/C 281/75	Lieta T-282/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — <i>Sun Chemical Group</i> u.c. pret Komisiju	42
2006/C 281/76	Lieta T-381/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums — <i>Izar Construcciones Navales</i> pret Komisiju	43
2006/C 281/77	Lieta T-382/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums — <i>Izar Construcciones Navales</i> pret Komisiju	43
2006/C 281/78	Lieta T-383/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums — <i>Drazdansky</i> pret ITSB — <i>Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)</i>	43
EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA		
2006/C 281/79	Lieta F-82/06: Prasība, kas celta 2006. gada 21. jūlijā — <i>Duyster</i> pret Komisiju	44
2006/C 281/80	Lieta F-88/06: Prasība, kas celta 2006. gada 28. jūlijā — <i>Pantalís</i> pret Komisiju	44
2006/C 281/81	Lieta F-98/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. augustā — <i>Lohiniva</i> pret Komisiju	45
2006/C 281/82	Lieta F-105/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. septembrī — <i>Lübking</i> u.c. pret Komisiju	45
2006/C 281/83	Lieta F-106/06: Prasība, kas celta 2006. gada 1. septembrī — <i>Erbežnik</i> pret Eiropas Parlamentu	46
2006/C 281/84	Lieta F-109/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — <i>Dittert</i> pret Komisiju	47

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 281/85	Lieta F-110/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — <i>Carpi Badía</i> pret Komisiju	48
2006/C 281/86	Lieta F-111/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — <i>Giannopoulos</i> pret Padomi	48
2006/C 281/87	Lieta F-112/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — <i>Krčová</i> pret Tiesu	49
2006/C 281/88	Lieta F-113/06: Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — <i>Bouis</i> u.c. pret Komisiju	49
2006/C 281/89	Lieta F-114/06: Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — <i>Liotti</i> pret Komisiju	50
2006/C 281/90	Lieta F-35/06: Civildienesta tiesas 2006. gada 4. oktobra rīkojums — <i>Grunheid</i> pret Komisiju	50
<hr/>		
	II <i>Sagatavošanas dokumenti</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Paziņojumi</i>	
2006/C 281/91	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 261, 28.10.2006.	51

I

(Informācija)

TIESA

TIESA

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (*Tribunale di Genova* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino pret Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate*

(Lieta C-53/04) ⁽¹⁾

(Direktīva 1999/70/EK — Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 1. klauzulas b) apakšpunkts un 5. klauzula — Darba attiecību uz nenoteiktu laiku izveidošanās, ja tiek pārkāpti noteikumi par secīgiem uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem — Iespēja piemērot atkāpi valsts pārvaldes jomā noslēgtajiem darba līgumiem)

(2006/C 281/01)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Cristiano Marrosu, Gianluca Sardino*Atbildētājs: *Azienda Ospedaliera Ospedale San Martino di Genova e Cliniche Universitarie Convenzionate*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale di Genova* — Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 43. lpp.) interpretācija — Darba attiecību uz nenoteiktu laiku izveidošanās, ja tiek pārkāpti noteikumi par secīgiem uz noteiktu laiku slēgtiem darba līgumiem — Iespēja piemērot atkāpi valsts pārvaldes jomā noslēgtajiem darba līgumiem

Rezolutīvā daļa:

1999. gada 18. marta pamatnolīgums par darbu uz noteiktu laiku, kurš iekļauts pielikumā Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvai 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku, ir interpretējams tādējādi, ka tam principā nav pretējs tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir aizliegta tādu darba līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku, kas izveidojas, publiskā sektora darba devējam ļaunprātīgi izmantojot secīgus uz noteiktu laiku noslēgtus darba līgumus vai darba attiecības, pārveidošana par darba līgumiem vai attiecībām uz nenoteiktu laiku, pat ja šāda pārveidošana ir paredzēta attiecībā uz darba līgumiem un darba attiecībām ar privātā sektora darba devēju, ja šajā tiesiskajā regulējumā ir ietverts cits efektīvs pasākums, lai novērstu un vajadzības gadījumā sodītu publiskā sektora darba devēju par secīgu darba līgumu vai darba attiecību uz noteiktu laiku ļaunprātīgu izmantošanu.

⁽¹⁾ OV C 85, 03.04.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (*Oberlandesgericht Oldenburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG pret UBS AG (C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (C-124/04)*

(Apvienotās lietas C-123/04 un C-124/04) ⁽¹⁾

(EAEK līgums — Piegāde — Īpašumtiesības — Urāna bagātināšana, ko Kopienas teritorijā veicis trešās valsts pilsonis)

(2006/C 281/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Oldenburg (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Industrias Nucleares do Brasil SA, Siemens AG*

Atbildētāji: *UBS AG (C-123/04), Texas Utilities Electric Corporation (C-124/04)*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Oberlandesgericht Oldenburg* — EKL 73., 75., 86., 87. 196. un 197. panta interpretācija — Aizdevuma līgums, kurš nodrošināts ar ķīlu uz urānu, kas pieder trešās valsts uzņēmumam un ir bagātināts un tiek uzglabāts Kopienā

Rezolutīvā daļa:

- 1) EAEKL 75. panta pirmā daļa jāinterpretē tādējādi, ka šajā noteikumā minētie jēdzieni "apstrāde", "pārveide" vai "formēšana" ietver arī urāna bagātināšanu;
- 2) EAEKL 196. panta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums, kura juridiskā adrese nav dalībvalstīs, šī noteikuma izpratnē neveic visas vai kādu no savām darbībām šajā teritorijā, ja tam ar uzņēmumu, kura juridiskā adrese ir šajā teritorijā, ir darījumu attiecības, kuru priekšmets ir vai nu izejvielu piegāde bagātināta urāna ražošanai un bagātināta urāna iegāde, vai minētā bagātinātā urāna uzglabāšana;
- 3) EAEKL 75. panta pirmās daļas c) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka materiāliem, kas tiek piegādāti apstrādei, pārveidei vai formēšanai, nav jābūt identiskiem tiem materiāliem, kas pēc tam tiek atdoti, un ka ir pietiekami, ka atdotie materiāli kvalitatīvi un kvantitatīvi atbilst piegādātajiem materiāliem, kaut arī nebūtu iespējams sasaistīt šos pēdējos materiālus ar atdotajiem materiāliem. Turklāt minētais noteikums jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka apstrādājamo uzņēmums ar izejvielu piegādes brīdi iegūst īpauma tiesības uz tām un tam tādēļ pēc urāna apstrādāšanas jānodod atpakaļ otrajai līguma pusei īpauma tiesības uz bagātināto urānu, nav šķērslis EAEKL 75. panta pirmās daļas c) apakšpunkta piemērošanai;
- 4) EAEKL 196. panta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmums neveic kādu no savām darbībām dalībvalstīs šī noteikuma izpratnē, ja tas pārdod vai iegādājas bagātinātu urānu, kas tur tiek uzglabāts;
- 5) EAEKL 73. pants jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams līgumiem par bagātinātu urānu, kas tiek glabāts Eiropas Atomenerģijas Kopienas teritorijā, kuru dalībnieki ir vienīgi trešo valstu pilsoņi.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī — Spānijas Karaliste pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

(Lieta C-145/04) (¹)

(Eiropas Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot — Britu Sadraudzības pilsoņi, kas dzīvo Gibraltārā un kuriem nav Savienības pilsonības)

(2006/C 281/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad] un F. Diess Moreno [F. Díez Moreno], pārstāvji)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — R. Kodvela [R. Caudwell], P. Goldsmits [P. Goldsmith], D. Vaijats [D. Wyatt] un D. Andersons [D. Anderson], QC, pārstāvis un M. Čemberlens [M. Chamberlain], barrister)

Persona; kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — M. C. Ladenburger, agent)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 189., 190., 17. un 19. panta, kā arī 1976. gada Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu vispārējās tiešās vēlēšanās, kas pievienots Padomes 1976. gada 20. septembra Lēmumam 76/787/EOTK, EEK, Euratom, pārkāpums — Gibraltārā dzīvojošo Britu Sadraudzības pilsoņu tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Kopienu Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (Dioikitiko Protodikeio Ioanninon (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Alfa Vita Vassilopoulos AE*, iepriekšējais nosaukums — *Trofo Super-Markets AE* pret *Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-158/04)*, un *Carrefour Marinopoulos AE* pret *Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon (C-159/04)*

(Apvienotas lietas C-158/04 un C-159/04) ⁽¹⁾

(Preču brīva aprīte — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Sasaldētu maizes izstrādājumu pārdošana)

(2006/C 281/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Ioanninon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Alfa Vita Vassilopoulos AE*, iepriekšējais nosaukums — *Trofo Super-Markets AE (C-158/04)*, *Carrefour Marinopoulos AE (C-159/04)*

Atbildētāji: *Elliniko Dimosio, Nomarchiaki Aftodioikisi Ioanninon*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Dioikitiko Protodikeio Ioanninon* — Iepriekš ceptu maizes izstrādājumu pārdošana — Atļaujas esamības prasība — Saderīgums ar EKL 28. pantu.

Rezolutīvā daļa:

EKL 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas iestājas pret valsts regulējumu, kas *bake off* produktu pārdošanu pakļauj tādām pašām prasībām, kādas ir piemērojamas pilnam maizes un tradicionālo maizes izstrādājumu ražošanas un pārdošanas procesam.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — *JCB Service* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-167/04 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Aizliegta vienošanās — EKL 81. pants — Izplatīšanas līgumi — Saskaņotas darbības — Paziņošana — A/B veidlapa — Lūgums piešķirt atbrīvojumu — Noraidīšana — Paziņošanas procedūras pārbaudes ilgums — Aizstāvības tiesības — Nevainīguma prezumpcija — Sūdzība — Pārkāpums — Pasīvas tirdzniecības vispārējs aizliegums — Piegādes avotu ierobežojumi — Jauni pamati un argumenti — Sodanauda — Pamatnostādnes — Pārkāpuma smagums — Ilgums — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Pretapelācija — Atbildību pastiprinoši apstākļi)

(2006/C 281/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *JCB Service* (pārstāvji — *E. Morgan de Riverly* un *E. Friedel*, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *A. Whelan*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2004. gada 13. janvāra spriedumu lietā T-67/01 *JCB Service/Komisija*, ar ko daļēji tiek atcelts Komisijas 2000. gada 21. decembra lēmums par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru (COMP.F.1/35.918 — *JCB*)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisijas pretapelāciju apmierināt;
- 3) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. janvāra sprieduma lietā T-67/01 *JCB Service/Komisija* rezolutīvās daļas 2. punktu;
- 4) sodanaudas apmērs, kas *JCB Service* noteikts saskaņā ar 4. pantu Komisijas 2000. gada 21. decembra Lēmumā 2002/190/EK par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP.F.1/35.918 — *JCB*), ir EUR 30 864 000;
- 5) *JCB Service* atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā tiesvedībā.

⁽¹⁾ OV C 156, 12.06.2004.

**Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī
— Eiropas Kopienų Komisija pret Austrijas Republiku**

(Lieta C-168/04) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Uzņēmums, kas nodarbina darba ņēmējus trešo valstu pilsoņus — Uzņēmums, kas sniedz pakalpojumus citā dalībvalstī — “Norīkošanas darbā Eiropā apstiprinājums”)

(2006/C 281/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Egersa [B. Eggers], E. Traversa [E. Traversa] un G. Brauns [G. Braun])

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvji — E. Rīdls [E. Riedl], K. Pesendorfer [C. Pesendorfer] un G. Hese [G. Hesse])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Darba ņēmēju — trešās valsts pilsoņu norīkošana darbā, ko, sniedzot pakalpojumus, veic uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kam piemēro apstrīdēto reģistrācijas sistēmu, kas faktiski ir atļaujas sistēma, jo, ja šādas atļaujas nav, ir paredzēti naudas sodi un iebraukšanas un uzturēšanās aizliegums attiecīgajiem norīkotajiem darbiniekiem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pirmkārt, darba ņēmēja — trešās valsts pilsoņa — norīkošanu darbā, ko veic citā dalībvalstī dibināts uzņēmums, pakārtojot “Norīkošanas darbā Eiropā apstiprinājuma” saņemšanai, kas paredzēts Austrijas Likuma par ārvalstu darba ņēmēju norīkošanu darbā (Ausländerbeschäftigungsgesetz) 18. panta 12.–16. punktā un kura izdošanai nepieciešams gan, lai attiecīgie darba ņēmēji būtu nodarbināti šajā uzņēmumā vismaz vienu gadu vai ar to būtu saistīti ar beztermiņa darba līgumu, gan pierādījums par Austrijas darba un atalgojuma nosacījumu ievērošanu, un, otrkārt, paredzot Likuma par ārvalstniekiem (Fremdengesetz) 10. panta 1. punkta 3) apakšpunktā iebraukšanas un uzturēšanās atļaujas automātiska atteikuma iemeslu bez izņēmumiem, tādējādi neļaujot legalizēt darba ņēmēju — trešās valsts pilsoņu, ko norīkojis darbā citā dalībvalstī dibināts uzņēmums, situāciju, ja šie darba ņēmēji ir iecerējuši valsts teritorijā bez vīzas, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar EKL 49. pantu;
- 2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 146, 29.05.2004.

**Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī
(Symvoulio tis Epikrateias (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Elmeka NE pret Ypourgos Oikonomikon**

(Apvienotās lietas no C-181/04 līdz C-183/04) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — 15. panta 4. punkta a) apakšpunkts, 5. un 8. punkts — Jūras kuģu nomas atbrīvojums no nodokļa — Piemērojamība)

(2006/C 281/07)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Elmeka NE

Atbildētāja: Ypourgos Oikonomikon

Priekšmets

Symvoulio tis Epikrateias lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par 15. panta 4. punkta a) apakšpunkta, 5. un 8. punkta interpretāciju Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Atbrīvojumi no nodokļa — Jūras kuģu nomas atbrīvojums no nodokļa — Piemērojamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) 15. panta 4. punkta a) apakšpunkts, uz ko atsaucas šī paša panta 5. punkts, Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1992. gada 14. decembra Direktīvu 92/111/EEK, ir piemērojams ne tikai attiecībā uz to kuģu fraktēšanu, kurus izmanto kuģošanai atklātā jūrā un kuri pārvaidā pasažierus par atlīdzību, bet arī uz tādu kuģu fraktēšanu, kurus izmanto kuģošanai atklātā jūrā un komercdarbībai, rūpnieciskai darbībai vai zvejniecībai;
- 2) Sestās direktīvas 77/388 15. panta 8. punkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā noteikumā paredzētais atbrīvojums no nodokļa attiecas uz pakalpojumiem, kas sniegti tieši rēderim jūras kuģu tiešajam vajadzībām;

3) kopējas pievienotās vērtības nodokļu sistēmas ietvaros valsts nodokļu iestādēm ir jāievēro tiesiskās palāvēības aizsardzības princips. Iesniedzējtiesai ir jāizvērtē, vai pamata lietu apstākļos nodokļu maksātājs saprātīgi varēja prezumēt, ka attiecīgo lēmumu ir pieņēmusi kompetentā iestāde.

(¹) OV C 168, 26.06.2004.
OV C 201, 07.08.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (Special Commissioner, London (Lielbritānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd pret Commissioners of Inland Revenue

(Lieta C-196/04) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiesību akti par kontrolētām ārvalstu sabiedrībām — Ienākumu no kontrolētām ārvalstu sabiedrībām iekļaušana mātes sabiedrības ar nodokli apliekamajos ienākumos)

(2006/C 281/08)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Special Commissioner, London

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Cadbury Schweppes plc, Cadbury Schweppes Overseas Ltd

Atbildētājs: Commissioners of Inland Revenue

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Special Commissioner, London — Valsts tiesību akti, kas piedēvē mātes sabiedrībai citā dalībvalstī, kurā nodokļa likme ir mazāka, atrodošās meitas sabiedrības ienākumus — Mātes sabiedrības pienākums maksāt nodokli, lai kompensētu starpību starp abiem nodokļu lielumiem — Saderība ar EKL 43., 49. un 65. pantu

Rezolutīvā daļa:

EKL 43. un 48. pants jāinterpretē tādējādi, ka tie iestājas pret to, ka dalībvalstī reģistrētas rezidentes sabiedrības ar nodokli apliekamajos

ienākumos tiek iekļauti ienākumi, ko citā dalībvalstī guvusi kontrolēta ārvalstu sabiedrība, ja šie ienākumi tur ir pakļauti tādām nodoklim, kas ir mazāks par nodokli, kāds ir piemērojams pirmajā valstī, ja vien šāda iekļaušana neattiecas tikai uz tīri mākslīgām struktūrām, kuras ir domātas, lai izvairītos no parasti maksājamā valsts nodokļa. Šāda aplikšanas ar nodokļiem pasākuma piemērošana ir noraidāma, ja, pamatojoties uz objektīviem faktiem, par kuriem var pārliecināties trešās personas, tiek pierādīts, ka par spīti nodokļu rakstura apsverumu pastāvēšanai minētā kontrolētā sabiedrība tiešām ir izveidota uzņēmējdarbībā un veic tur reālu saimniecisku darbību.

(¹) OV C 168, 26.06.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (Nederlandse Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — M.G. Eman, O.B. Sevinger pret College van burgemeester en wethouders van Den Haag

(Lieta C-300/04) (¹)

(Eiropas Parlaments — Vēlēšanas — Tiesības balsot — Dzīvesvietas nosacījumi Nīderlandē Nīderlandes pilsoņiem no Arubas — Savienības pilsonība)

(2006/C 281/09)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandse Raad van State

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: M.G. Eman, O.B. Sevinger

Atbildētājs: College van burgemeester en wethouders van Den Haag

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nederlandse Raad van State — EKL 17. un 19. panta saistībā ar EKL 189., 190. un 299. pantu interpretācija — Savienības pilsonības noteikumu piemērošana aizjūras zemju un teritoriju iedzīvotājiem — Tiesības balsot Eiropas Parlamenta vēlēšanās iedzīvotājiem no Nīderlandes Antiļām un Arubas, kuriem ir noteikta prasība dzīvot Nīderlandē desmit gadus

Rezolutīvā daļa:

- 1) personas, kurām ir kādas dalībvalsts pilsonība un kuras uzturas vai dzīvo teritorijā, kas ir viena no aizjūras zemēm un teritorijām, uz kurām attiecas EKL 299. panta 3. punkts, var atsaukties uz tiesībām, kas EK līguma otrajā daļā ir atzītas Savienības pilsoņiem;
- 2) šobrīd Kopienas tiesībās, lai arī nekas neaizliedz dalībvalstīm, ievērojot Kopienas tiesības, paredzēt nosacījumus tiesībām balsot un kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās, atsaucoties uz dzīvesvietas kritēriju teritorijā, kurā tiek organizētas vēlēšanas, vienlīdzīgas attieksmes princips tomēr nepieļauj, ka izvēlētie kritēriji dažādi attiecas pret pilsoņiem, kuri atrodas līdzīgās situācijās, ja vien šī dažādā attieksme nav objektīvi pamatota;
- 3) katras dalībvalsts tiesībās ir jānosaka pasākumi, kas atļauj tiesību atjaunošanu [rechtsherstel] personai, kura kāda valsts tiesību noteikuma, kas ir pretrunā ar Kopienas tiesībām, dēļ nav iekļauta vēlēšanu sarakstos 2004. gada 10. jūnijā Eiropas Parlamenta deputātu vēlēšanām un kurai tādējādi ir liegtas tiesības piedalīties šajās vēlēšanās. Šiem pasākumiem — kas var ietvert nodarītā kaitējuma, kas radies saistībā ar valsts izdarītu Kopienas tiesību pārkāpumu, atlīdzināšanu — ir jāievēro līdzvērtības un efektivitātes principi.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī — Spānijas Karaliste pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-310/04) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Lauksaimniecība — Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļa, kas iekļauta ar Regulas (EK) Nr. 864/2004 1. panta 20. punktu — Grozījumi kokvilnas atbalsta shēmā — Nosacījums, ka platība ir jāapsaimnieko vismaz līdz pogaļu atvēršanās brīdim — Atbilstība 4. protokolam par kokvilnu, kas pievienots Aktam par Grieķijas Republikas pievienošanas Eiropas Kopienām — Ražošanas atbalsta jēdziens — Pienākums norādīt pamatojumu — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Vispārējais samērīguma princips un tiesiskās palāvības princips)

(2006/C 281/10)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Balta un F. Florindo Gijon)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — M. Nolin un S. Pardo Quintillán)

Priekšmets

Padomes 2003. gada 29. septembra Regulas (EK) Nr. 1782/2003 IV sadaļas 10.a nodaļas, kas iekļauta ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 864/2004, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī pielāgo šīs regulas, ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Malas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Republikas pievienošanas Eiropas Savienībai (OV L 161, 48. lpp.), atcelšana — Grozījumi kokvilnas nozares atbalsta shēmā — Ražotājiem izmaksājamā atbalsta sadale divās daļās (vienreizējais maksājums un ar kokvilnas audzēšanu saistītais atbalsts)

Rezolutīvā daļa:

- 1) IV sadaļas 10.a nodaļa Padomes 2003. gada 29. septembra Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, kas tika iekļauta ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 864/2004 1. panta 20. punktu, tiek atcelta
- 2) ar minēto atcelšanu radītās sekas tiek apturētas līdz brīdim, kad saprātīgā termiņā tiks pieņemta jauna regula;
- 3) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 4) Eiropas Kopienas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nowaco Germany GmbH pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-353/04) ⁽¹⁾

(Regula (EEK) Nr. 1538/91 un Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Kopienas Muitas kodekss — Eksporta kompensācijas — Piešķiršanas nosacījumi — Pienācīgi laba tirdzniecības kvalitāte — Muitas procedūra — Eksporta deklarācija — Fiziskas pārbaudes — Paraugi — Pieļaujama neatbilstošu vienību skaits — Vienāda kvalitāte — Eksportētāja un muitas dienesta tiesības un pienākumi — Mājputnu gaļa)

(2006/C 281/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nowaco Germany GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesfinanzhof — Komisijas 1991. gada 5. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1538/91, ar ko ievieš sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 1906/90 par dažiem mājputnu gaļas tirdzniecības standartiem īstenošanai (OV L 143, 11. lpp.), un Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 70. panta 1. punkta interpretācija — Eksporta kompensācijas pieteikums par saldētajiem cāļiem — Produktu pienācīgi labas tirdzniecības kvalitātes nosacījums gadījumā, ja paraugu pārbaudē ir atklāts, ka daļa cāļu neatbilst Regulas (EEK) Nr. 1538/91 6. pantā noteiktajām prasībām

Rezolutīvā daļa:

1) preces, attiecībā uz kuru ir pieprasīta eksporta kompensācija, "pienācīgi labas tirdzniecības kvalitātes" noteikšanai ir piemērojami Komisijas 1991. gada 5. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1538/91, ar ko ievieš sīki izstrādātus noteikumus Regulas Nr. 1906/90 īstenošanai un kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1996. gada 4. jūnija Regulu (EK) Nr. 1000/96, noteikumi, ar kuriem paredz minimālās kvalitātes prasības un pielaides robežas, tostarp tās 6. un 7. pants;

2) a) tādos apstākļos kā pamata lietā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97, 70. pants, ja vien tajā paredzētā pārbaude ir veikta likumīgi, ir piemērojams saistībā ar preces, attiecībā uz kuru ir pieprasīta eksporta kompensācija, "pienācīgi labas tirdzniecības kvalitātes" noteikšanu,

b) Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 82/97; 70. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais vienādas kvalitātes pieņēmums nav piemērojams tad, ja ņemtā parauga lielums nav pietiekams saskaņā ar Regulas Nr. 1538/91 7. pantu;

3) tādos apstākļos kā pamata lietā valsts administratīvajām un tiesu iestādēm ir jākonstatē fakti, ņemot vērā visus pierādījumus. Šie pierādījumi var būt ne tikai rīcībā esošie paraugi, bet arī citi pierādījumi, it īpaši pārbaudes ziņojumi, kurus saskaņā ar Kopienas tiesisko regulējumu sagatavojusi kompetentā amatpersona, kas veikusi fizisko pārbaudi. Gadījumā, ja nav iespējams konstatēt faktus tādā veidā, lai tie būtu izšķiroši saistībā ar tiesību saņemtu kompensāciju noteikšanu, valsts tiesai ir jāizvērtē eksportētāja un muitas dienesta rīcība, lai noskaidrotu, kādā mērā katrs no tiem ir vai nav izmantojis savas tiesības un ir vai nav izpildījis savus pienākumus, un noteiktu atbilstīgas sekas attiecībā uz tiesībām saņemt eksporta kompensāciju.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (Rechtbank van Koophandel Brussel lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Lidl Belgium GmbH & Co KG pret Etablissements Franz Colruyt NV

(Lieta C-356/04) ⁽¹⁾

(Direktīvas 84/450/EEK un 97/55/EK — Maldinoša reklāma — Salīdzinoša reklāma — Atļautas reklāmas nosacījumi — Lielveikalu tīklu noteikto cenu salīdzinājums vispārējā līmenī — Produktu sortimenta cenu salīdzinājums)

(2006/C 281/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van Koophandel Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Lidl Belgium GmbH & Co KG

Atbildētāja: Etablissements Franz Colruyt NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Rechtbank van Koophandel Brussel* — 3.a panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta interpretācija Padomes 1984. gada 10. septembra Direktīvā 84/450/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz maldinošu reklāmu (OV L 250, 17. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 6. oktobra Direktīvu 97/55/EK (OV L 290, 18. lpp.) — Salīdzinoša reklāma — Reklāmas devēja veiktais tā un tā konkurentu cenu vispārējā līmeņa salīdzinājums, nenorādot, kādas preces, ņemot par pamatu to cenas, tika salīdzinātas

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes 1984. gada 10. septembra Direktīvas 84/450/EEK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas grozīta ar 1997. gada 6. oktobra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/55/EK, 3.a panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais salīdzinošās reklāmas atļautā rakstura nosacījums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neiestājas pret to, ka salīdzinošā reklāma attiecas uz ikdienas patēriņa produktu sortimentiem, ko tirgo divi konkurējošie lielveikalu tīkli, kopumā, ja vien abus šos sortimentus veido atsevišķi produkti, kas, aplūkojot tos pa pāriem, atsevišķi atbilst šajā normā noteiktajai salīdzināmības prasībai;
- 2) Direktīvas 84/450, kas grozīta ar Direktīvu 97/55, 3.a panta 1. punkta c) apakšpunktā reklāmai noteiktā prasība "objektīvi salīdzināt" attiecīgo preču pazīmes ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja salīdzina salīdzināmu ikdienas patēriņa produktu sortimenta cenas, ko tirgo konkurējošie lielveikalu tīkli, vai arī šo lielveikalu attiecībā uz to tirgojamo salīdzināmo produktu sortimentu noteikto vispārējo cenu līmeni, minētā prasība nenozīmē, ka salīdzinātie produkti un cenas, tas ir, gan reklāmas devēja, gan arī tā konkurentu kopuma salīdzinājumā izmantotie produkti un cenas, reklāmas ziņojumā ir jāuzskaita noteikti un izsmeljoši;
- 3) Direktīvas 84/450, kas grozīta ar Direktīvu 97/55, 3.a panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka divu konkurējošo lielveikalu tīklu tirgotu preču "pārbaudāmās" pazīmes minētās normas izpratnē ir:

— minēto preču cenas,

— vispārējais cenu līmenis, ko šādi lielveikalu tīkli attiecīgi nosaka savam salīdzināmo produktu sortimentam, un iespējamā patērētāja, kas ikdienas patēriņa pirkumus pārsvarā veic vienā, nevis citā no konkurējošiem tīkliem, ietaupījumu summa, ja vien attiecīgās preces faktiski veido daļu no salīdzināmo produktu, balstoties uz kuriem tika noteikts minētais vispārējais cenu līmenis, sortimenta;

- 4) Direktīvas 84/450, kas grozīta ar Direktīvu 97/55, 3.a panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka salīdzinošajā reklāmā minēta pazīme, ja salīdzinājuma fakti, uz kuriem balstās norāde par šo pazīmi, šajā reklāmā nav minēti, šajā normā noteiktajai pārbaudāmības prasībai atbilst tikai tad, ja reklāmas devējs ir īpaši šī ziņojuma adresātiem norāda, kur un kā viņi var saņemt ar šiem faktiem saistītu informāciju, lai pārbaudītu, vai, ja viņiem trūkst šim nolūkam vajadzīgo zināšanu, liktu pārbaudīt šo faktu vai attiecīgās pazīmes patiesumu;
- 5) Direktīvas 84/450, kas grozīta ar Direktīvu 97/55, 3.a panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka salīdzinošajai reklāmai, kas salīdzinājumā ar reklāmas devēja galveno konkurentu cenām izceļ reklāmas devēja vispārēji zemāko cenu līmeni, lai gan salīdzinājums attiecas uz produktu paraugiem, maldinošs raksturs var būt tad, ja reklāmas ziņojums:

— neietver norādes, ka salīdzinājums attiecas tikai uz šādiem paraugiem un nevis uz visām reklāmas devēja precēm,

— nekonkrētā salīdzinājumā izmantotus faktus vai neinformē patērētāju par informācijas avotu, kur šāda konkrētā informācija ir pieejama, vai

— ietver kolektīvu atsauci uz iespējamo patērētāja, kas savus pirkumus pārsvarā veic pie reklāmas devēja, nevis tā konkurentiem, ietaupījumu amplitūdu, neindividualizējot vispārējo cenu līmeni, ko attiecīgi nosaka katrs no minētajiem konkurentiem, un iespējamo ietaupījumu summu, pirkumus veicot pārsvarā pie reklāmas devēja, nevis pie tā konkurentiem.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Centro di Musicologia Walter Stauffer* pret *Finanzamt München für Körperschaften*

(Lieta C-386/04) ⁽¹⁾

(Brīva kapitāla aprīte — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — No īres un nomas gūto ienākumu atbrīvojums no nodokļa — Rezidences vietas nosacījums — Atbilstoši privāttiesībām dibināts fonds, kas atzīts par vispārējo interešu fondu)

(2006/C 281/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Centro di Musicologia Walter Stauffer*

Atbildētāja: *Finanzamt München für Körperschaften*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesfinanzhof* — EK līguma 52. panta (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 43. pants), 58. panta (jaunajā redakcijā — EKL 48. pants), 59. panta (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — EKL 49. pants) un 73.B panta (jaunajā redakcijā — EKL 56. pants) interpretācija — Valsts tiesību akti uzņēmuma ienākumu nodokļa jomā — Atbilstoši privāttiesībām dibinātu sabiedriski derīgu fondu, kas valstī gūst ienākumus no nekustama īpašuma īres un nomas, atbrīvošana no nodokļa ar nosacījumu, ka šie fondi ir rezidenti

Rezolutīvā daļa:

EK līguma 73.B pants, skatīts kopā ar Līguma 73.D pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz dalībvalstij, kas atbrīvo no uzņēmumu ienākuma nodokļa maksāšanas par ienākumiem, kurus īres vai nomas maksas veidā valsts teritorijā ir guvuši atzīti vispārējo interešu fondi, kas nodokli maksā pilnā apmērā, ja tie ir dibināti šajā dalībvalstī, atteikt šāda atbrīvojuma no nodokļa maksāšanas par tāda paša veida ienākumiem piešķiršanu saskaņā ar privāttiesībām dibinātam atzītam vispārējo interešu fondam tikai tādēļ, ka tas tikai daļēji maksā nodokli šīs valsts teritorijā, jo ir dibināts citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *i-21 Germany GmbH* (C-392/04), *Arcor AG & Co. KG* (C-422/04) pret Vācijas Republiku

(Apvienotās lietas C-392/04 un C-422/04) ⁽¹⁾

(Telekomunikāciju pakalpojumi — Direktīva 97/13/EK — 11. panta 1. punkts — Nodevas un koncesijas, kas piemērojamas individuālām licencēm — EKL 10. pants — Kopienų tiesību pārkums — Tiesiskā drošība — Galīgs administratīvs lēmums)

(2006/C 281/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *i-21 Germany GmbH* (C-392/04), *Arcor AG & Co. KG* (C-422/04)

Atbildētāja: Vācijas Republika

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesverwaltungsgericht* — EKL 10. panta un 11. panta 1. punkta Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 10. aprīļa Direktīvā 97/13/EK par vispārējo atļauju un individuālo licenču kopēju sistēmu telekomunikāciju pakalpojumu jomā (OV L 117, 15. lpp.) interpretācija — Nodoklis, kas uzliekams uzņēmumiem, kuriem ir individuālas licences, un ko aprēķina, ņemot vērā pārvaldes iestādes vispārīgos administratīvos izdevumus, kas ir saistīti ar licenču īstenošanu, 30 gadu periodam

Rezolutīvā daļa:

- 1) 11. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 10. aprīļa Direktīvā 97/13/EK par vispārējo atļauju un individuālo licenču kopēju sistēmu telekomunikāciju pakalpojumu jomā neļauj saistībā ar individuālajām licencēm piemērot nodevu, kas aprēķināta, ņemot vērā pārvaldes iestādes vispārīgos administratīvos izdevumus, kas ir saistīti ar licenču īstenošanu, 30 gadu periodam;

2) EKL 10. pants, ko skata kopā ar Direktīvas 97/13 11. panta 1. punktu, liek valsts tiesai izvērtēt, vai tiesiskais regulējums, kas ir acīmredzami nesaderīgs ar Kopienas tiesībām, — tāds, uz kuru pamata prāvās ir balstīti nodevu paziņojumi, nav acīmredzami nelikumīgs attiecīgo valsts tiesību izpratnē. Ja tas tā ir, šai tiesai ir jāpiemēro jebkādas no šā tiesiskā regulējuma atbilstoši valsts tiesībām izrietošās sekas attiecībā uz šo paziņojumu atcelšanu.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.
OV C 284, 20.11.2004.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī (Østre Landsret (Dānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Laserdisken ApS pret Kulturministeriet

(Lieta C-479/04) (¹)

(Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā — 4. pants — Izplatīšanas tiesības — Noteikums par tiesību izsmelšanu — Juridiskais pamats — Starptautiskie nolīgumi — Konkurences politika — Samērīguma princips — Vārda brīvība — Vienlīdzības princips — EKL 151. pants un EKL 153. pants)

(2006/C 281/15)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Laserdisken ApS

Atbildētāja: Kulturministeriet

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Østre Landsret — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 4. panta 2. punkta (OV L 167, 10. lpp.) spēkā esamība un interpretācija — Tiesību subjekta tiesību izbeigšanās, kad attiecīgo tiesību objektu pirmo reizi pārdod vai citādi nodod īpašumtiesības uz šo objektu citai personai, vai to dara ar šā subjekta piekrišanu — Kinematogrāfisku darbu DVD ieviešana no trešām valstīm

Rezolutīvā daļa

1) Izskatot pirmo prejudiciālo jautājumu, netika atrasts neviens elements, kas varētu ietekmēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 4. panta 2. punkta spēkā esamību.

2) Direktīvas 2001/29 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību noteikumus, kas paredz izplatīšanas tiesību izsmelšanu attiecībā uz darba oriģinālu vai kopijām, ko tiesību subjekts ir laidis tirgū ārpus Kopienas, vai kas tiek darīts ar šī subjekta piekrišanu.

(¹) OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — J. Slob pret Productschap Zuivel

(Lieta C-496/04) (¹)

(Piens un piena produkti — Tiešā pārdošana — References daudzums — Pārniegums — Papildmaksājumi pienam — Ražotāja pienākums glabāt krājumu uzskaites dokumentus — Regulas (EEK) Nr. 536/93 7. panta 1. un 3. punkts — Papildu valsts pasākumi — Dalībvalstu kompetence)

(2006/C 281/16)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: J. Slob

Atbildētāja: Productschap Zuivel

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Komisijas 1993. gada 9. marta Regulas (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par papildmaksājuma piemērošanu piena un piena produktu nozarē (OV L 57, 12. lpp.), 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta un 3. punkta interpretācija — Ražotāju, kam piesūkti references

daudzumi tiešajai pārdošanai, pienākuma glabāt krājumu uzskaites dokumentus apjoms — Dalībvalsts noteiktie papildu pienākumi — Jautājums, ko valsts tiesa nav uzdevusi — Tiesas atbildes nesniegšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) 7. panta 1. punkta pirmais teikums Komisijas 1993. gada 9. marta Regulā (EEK) Nr. 536/93, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par papildmaksājuma piemērošanu piena un piena produktu nozarē, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas piešķir dalībvalstij rīcības brīvību pieņemt, ja nepieciešams, tiesību aktus, ar ko piena ražotājiem, kuri veic uzņēmējdarbību tās teritorijā, uzliek papildu uzskaites pienākumus, kas ir plašāki nekā tie, kuri izriet no šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta. Izmantojot šo rīcības brīvību, dalībvalstij ir jāievēro Kopienas tiesību vispārējie principi.
- 2) Kopienas tiesības neaizliedz piemērot tiesību aktus, ar kuriem piena ražotājiem pieprasa norādīt reģistrā saražotā sviesta daudzumus un tā faktisko izmantojumu, pat ja sviests ir iznīcināts vai pārstrādāts par liellopu barību, ja attiecīgajā dalībvalstī, pamatojoties tikai uz Kopienas prasībām, ir grūti nodrošināt efektīvas pārbaudes attiecībā uz ražotāju sagatavoto tiešās pārdošanas pārskatu pareizību.

(¹) OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī (Cour administrative (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Graham J. Wilson pret Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

(Lieta C-506/04) (¹)

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Direktīva 98/5/EK — Advokāta profesijas pastāvīga praktizēšana dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Nosacījumi reģistrācijai uzņēmējas dalībvalsts kompetentajā iestādē — Uzņēmējas dalībvalsts valodu zināšanu iepriekšēja pārbaude — Valsts tiesībās paredzētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi)

(2006/C 281/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Graham J. Wilson

Atbildētājs: Ordre des Avocats du Barreau de Luxembourg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour administrative (Luksemburga) — Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 36. lpp.), interpretācija — Pienākums valsts tiesībās paredzēt tiesiskās aizsardzības līdzekli pret atteikumu reģistrēt kolēģijā, jo advokāts praktizē ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu — Sūdzība kolēģijas Disciplinārlietu un administratīvajā padomē — Valsts tiesību normās, kurās noteikts, ka uz reģistrāciju attiecas mutvārdu pārbaude, lai pārliecinātos par uzņēmējas dalībvalsts oficiālo valodu zināšanām

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija, 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretēja tāda apelācijas tiesvedība, kuras ietvaros minētās direktīvas 3. pantā paredzētās reģistrācijas atteikums ir jāapstrīd pirmajā instancē iestādē, kura sastāv tikai no advokātiem, kuri praktizē ar nosaukumu uzņēmējas dalībvalsts valodā, un apelācijas instancē — iestādē, kura lielākoties sastāv no šādiem advokātiem, bet kasācijas sūdzība iesniedzama šīs dalībvalsts augstākajā tiesā, kas var vienīgi veikt tiesību normu piemērošanas, bet ne faktu pārbaudi;
- 2) Direktīvas 98/5 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka uz advokāta reģistrāciju tādas dalībvalsts kompetentajā iestādē, kura nav valsts, kurā viņš ir ieguvis savu profesionālo kvalifikāciju, lai tas varētu praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, nevar attiecināt prasību par uzņēmējas dalībvalsts valodu pārvaldīšanas iepriekšēju pārbaudi.

(¹) OV C 31, 05.02.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Laboratoires Boiron SA pret Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf), kas ir Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS) tiesību un pienākumu pārņēmēja

(Lieta C-526/04) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — EKL 87. pants un 88. panta 3. punkts — Nodeva par zāļu tiešo pārdošanu — Farmācijas laboratoriju, nevis vairumtirgotāju, aplikšana ar nodevu — Aizliegums īstenot atbalsta pasākumus, kas nav paziņoti — Iespēja atsaukties uz atbalsta pasākuma nelikumību, lai saņemtu nodevas atmaksu — Kompensācija, kas ir atlīdzība par vairumtirgotājiem noteiktajiem sabiedrisko pakalpojumu pienākumiem — Pārmērīgas kompensācijas pierādīšanas pienākums — Valsts tiesībās paredzētie noteikumi — Aizliegums nodevas atmaksu padarīt par praktiski neiespējamu vai pārmērīgi grūtu)

(2006/C 281/18)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Laboratoires Boiron SA

Atbildētāja: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales de Lyon (Urssaf), kas ir Agence Central des Organismes de Sécurité Sociale (ACOSS) tiesību un pienākumu pārņēmēja

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu — Cour de cassation — EK līguma 86. un 87. panta interpretācija — Vairumtirgotāju, kuriem ir noteikti valsts pakalpojumu sniegšanas pienākumi attiecībā uz zāļu sortimentu, krājumiem un piegādes noteikumiem (vairumtirgotājs), neaplikšanas ar nodevu par zāļu vairumtirdzniecību kvalifikācija par valsts atbalstu

Rezolutīvā daļa:

1) Kapienu tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka farmācijas laboratorijai — tādas iemaksas, ko paredz 1997. gada 19. decembra Likuma Nr. 97-1164 par sociālā nodrošinājuma finansējumu 1998. gadam 12. pants, maksātājai — ir tiesības atsaukties uz to, ka vairumtirgotāju neaplikšana ar šo maksājumu ir valsts atbalsts, lai atgūtu to daļu no pārskaitītās summas, kas veido vairumtirgotāju nelikumīgi iegūtām ekonomiskajām priekšrocībām;

2) Kapienu tiesības neliedz piemērot tādas valsts tiesību normas, kas nosaka, ka pirms tiek atmaksāta tāda obligātā iemaksa, kāda ir paredzēta minētā Likuma Nr. 97-1164 12. pantā, atmaksas pieprasījuma iesniedzējam ir pienākums pierādīt, ka vairumtirgotāju saņemtais ieguvums no to neaplikšanas ar šo iemaksu pārsniedz izmaksas, kas tiem radušās sakarā ar valsts tiesiskajā regulējumā tiem noteikto sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumu izpildi, un, it īpaši, ka nav izpildīts vismaz viens no 2003. gada 24. jūlija spriedumā lietā C-280/00 Altmark un Regierungspräsidentium Magdeburg precizētajiem nosacījumiem;

Tomēr, lai nodrošinātu efektivitātes principa ievērošanu, valsts tiesai, ja tā konstatē, ka pārmērīgas kompensācijas vairumtirgotājiem un nodevas par tiešo pārdošanu valsts atbalsta rakstura pierādīšanas pienākuma noteikšana tādai farmācijas laboratorijai kā Boiron var padarīt par neiespējamu vai pārmērīgi grūtu šāda pierādījuma iesniegšanu, it īpaši tādēļ, ka tas attiecas uz datiem, kuri nevar būt šādas laboratorijas rīcībā, ir pieeja visiem procesuālajiem līdzekļiem, ko tās rīcībā nodod valsts tiesības, tai skaitā iespējai izdot pierādījumu savākšanas rīkojumu, ieskaitot to, ka lietas dalībniekiem vai trešajai personai jāiesniedz konkrēts akts vai pierādījums.

⁽¹⁾ OV C 69, 19.03.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (Finanzgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hausgemeinschaft Jörg un Stefanie Wollny pret Finanzamt Landshut

(Lieta C-72/05) ⁽¹⁾

(Sestā PVN direktīva — 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts — Nekustamā īpašuma, kas ir nodots uzņēmumam, izmantošana nodokļa maksātāja personīgām vajadzībām — Šīs izmantošanas pielīdzināšana pakalpojumu sniegšanai par atlīdzību — Nodokļa bāzes noteikšana — Pilnu šo pakalpojumu sniegšanas izmaksu nodokļa maksātājam jēdziens)

(2006/C 281/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Hausgemeinschaft Jörg und Stefanie Wollny

Atbildētājs: Finanzamt Landshut

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht München* — 11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) — Aprēķina bāze attiecībā uz pakalpojumiem sakarā ar to, ka nodokļa maksātājs ēkas, kas kopumā atrodas tā uzņēmuma rīcībā, daļu izmanto privātajām vajadzībām — “Pilnu izmaksu” nodokļa maksātājam jēdziens

Rezolutīvā daļa:

11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas grozīta ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, ir jāinterpretē tādejādi, ka tas neiestājas pret to, lai nekustamā īpašuma, ko nodokļa maksātājs ir pilnībā iekļāvis sava uzņēmuma aktīvos, daļas izmantošanai personīgām vajadzībām piemērojamā pievienotās vērtības nodokļa bāze tiek noteikta nekustamā īpašumā iegādes vai celtniecības izmaksu daļas apmērā, kura ir noteikta atkarībā no pievienotās vērtības nodokļa atskaitījumu koriģēšanas perioda ilguma, kurš ir noteikts atbilstoši minētās direktīvas 20. pantam.

Ja zemes, uz kuras ir uzcelts nekustamais īpašums, iegādes izmaksas tikušas apliktas ar pievienotās vērtības nodokli un nodokļa maksātājs ir saņēmis tā atskaitījumus, šīs izmaksas ir iekļaujamas minētā nodokļa bāzē.

(¹) OV C 93, 16.04.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-82/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Preču brīva aprīte — EKL 28. pants — Kvantitatīvie ierobežojumi — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Saldētu maizes izstrādājumu tirdzniecība)

(2006/C 281/20)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — M. Patakia)

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — N. Dafniou un M. Apessos)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kuros “bake-off” metode (pusgatavas vai saldētas maizes atļaidināšana vai uzsildīšana) ir atzīta par maizes ražošanu un kuros tiesības pārdot atbilstoši šai metodei ražotu maizi ir piešķirtas maiznīcām

Rezolutīvā daļa:

- 1) “bake off” produktu galīgo cepšanu vai uzsildīšanu pielīdzinot pilnīgai maizes ražošanai un tai piemērojot tos pašus noteikumus, kas ietverti tiesību aktos par maizes cepšanu un tirdzniecību, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek EKL 28. pants;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 93, 16.04.2005.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. septembra spriedums (*College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie* pret *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*

(Lieta C-138/05) (¹)

(Atļauja laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus un biocīdos produktus — Direktīva 91/414/EEK — 8. pants — Direktīva 98/8/EK — 16. pants — Dalībvalstu pilnvaras pārejas periodā)

(2006/C 281/21)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata prāvā

Prasītāja: Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie

Atbildētāja: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Persona, kas iestājusies lietā: LTO Nederland

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *College van Beroep voor het bedrijfsleven* — 4. panta, 8. panta 2. un 3. punkta un 23. panta interpretācija Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) — 16. panta interpretācija Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvā 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 123, 1. lpp.) — Iepriekšēja atļauja laist tirgū — Beidzies transponēšanas termiņš — Piemērošana valsts tiesā — Atļauja laist tirgū produktus, kas jau ir pieejami tirgū divus gadus pēc Direktīvas izziņošanas — Produktu pārskatīšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) 16. panta 1. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra direktīvā 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū ir tāda pati nozīme kā 8. panta 2. punktam Padomes 1991. gada 15. jūlija direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū;
- 2) Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkts nerada pienākumu "atturēties no jebkādas darbības". EKL 10. panta otrā daļa un EKL 249. panta trešā daļa, kā arī Direktīva 91/414 tomēr paredz, ka pārejas periodā <http://ogma.curia.eu.int:8080/cGTi/html/Cele-xUrl.html?command=DocNumber&lg=lv&source=Celex&numdoc=31991L0414&html=1a> laikā, kas noteikts šīs direktīvas 8. panta 2. punktā, dalībvalstīm jāizvairās pieņemt tiesību normas, kas varētu būtiski apdraudēt minētajā direktīvā paredzētā rezultāta sasniegšanu. Precīzāk — minētā pārejas perioda laikā dalībvalstis nevar grozīt piemērojamo tiesisko regulējumu tā, ka augu aizsardzības līdzekli, kas ietilpst šīs normas piemērošanas jomā, tās var likumīgi atļaut laist tirgū, pienācīgi neņemot vērā sekas, kādas šis produkts var izraisīt cilvēku vai dzīvnieku veselībai un videi. Turklāt lēmums, kas attiecas uz atļauju, ir jāpieņem, tikai pamatojoties uz informāciju, kurā ietvertas ziņas, kas nepieciešamas, lai faktiski novērtētu minētās sekas;
- 3) Direktīvas 91/414 8. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka, ja dalībvalsts atļauj valsts teritorijā laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kas satur I pielikumā neieklautas aktīvās vielas un kas jau ir pieejami tirgū divus gadus pēc minētās direktīvas izziņošanas, tai nav jāievēro šīs direktīvas 4. pants vai 8. panta 3. punkts;
- 4) iesniedzējtiesai ir jāvērtē, vai novērtējums, kas izdarīts 1962. gada likuma par pesticīdiem (*Bestrijdingsmiddelenwet*), kas ir grozīts ar

2003. gada 6. februāra likumu, 16.aa panta piemērošanas gadījumā, atbilst visām pārskatīšanas pazīmēm Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkta nozīmē un it īpaši tām, kas ir precizētas šī sprieduma 53. un 54. punktā;

- 5) Direktīvas 91/414 8. panta 3. punkts ir jāinterpretē tā, ka tas attiecas vienīgi uz informācijas sniegšanu pirms pārskatīšanas.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 19. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-193/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Direktīva 98/5/EK — Advokāta profesijas pastāvīga praktizēšana dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija — Uzņēmējas dalībvalsts valodu zināšanu iepriekšēja pārbaude — Aizliegums veikt sabiedrību domicila turēšanu — Pienākums katru gadu iesniegt sertifikātu par reģistrāciju mītnes dalībvalsts kompetentajā iestādē)

(2006/C 281/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Meidani [D. Maidani] un A. Bordess [A. Bordes], pārstāvji)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji — Z. Šrainers [S. Schreiner], pārstāvis un L. Dipons [L. Dupong], advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija (OV L 77, 36. lpp.), 2., 3. un 5. panta pārkāpums — Valodu zināšanu pārbaude — Aizliegums veikt sabiedrību domicila turēšanu — Pienākums katru gadu iesniegt sertifikātu par reģistrāciju mītnes dalībvalsts kompetentajā iestādē

Rezolutīvā daļa:

1) uz advokātu, kuri savu kvalifikāciju ir ieguvuši dalībvalstī, kas nav Luksemburgas Lielhercogiste, un kuri vēlas šajā pēdējā minētajā dalībvalstī praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, reģistrāciju valsts kompetentajā iestādē attiecinādama prasību par valodu zināšanu iepriekšēju pārbaudi, aizliegdamā šiem advokātiem veikt sabiedrību domicila turēšanas darbības un paredzot tiem pienākumu katru gadu iesniegt sertifikātu par reģistrāciju savas mītnes dalībvalsts kompetentajā iestādē, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 25.06.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (Commissione tributaria di primo grado di Trento (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Stradasfalti Srl pret Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

(Lieta C-228/05) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 17. panta 7. punkts un 29. pants — Tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli)

(2006/C 281/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria di primo grado di Trento

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Stradasfalti Srl

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Commissione tributaria di primo grado di Trento — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 17. panta 7. punkta un 29. panta interpretācija — Tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli — Valsts pasākums, kas ierobežo atskaitīšanas tiesības, neapspriežoties ar Direktīvas 29. pantā paredzēto komiteju

Rezolutīvā daļa:

1) 17. panta 7. punkta pirmais teikums Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, liek dalībvalstīm, izpildot šīs direktīvas 29. pantā paredzēto procesuālo apspriešanās pienākumu, informēt ar šo pantu izveidoto Padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos par to, ka tās plāno ieviest valsts pasākumu, kurā noteiktas atkāpes no vispārējās pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas sistēmas, un sniegt šai komitejai pietiekamu informāciju, lai tā varētu pārbaudīt pasākumu, pilnībā pārzinot faktus;

2) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 7. punkta pirmais teikums ir interpretējams tādejādi, ka tas neļauj dalībvalstij uz precēm neatiecināt pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas sistēmu, iepriekš neapspriežoties ar Padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos, kas izveidota ar minētās direktīvas 29. pantu. Minētā norma arī neļauj dalībvalstij ieviest tādu pasākumu, ar ko preces izslēdz no šī nodokļa atskaitīšanas sistēmas, kuros nav ietverta norāde par to ierobežojumu laikā un/vai kas ietilpst pasākumu kopumā, ar kuriem veic strukturālus pielāgojumus, lai samazinātu budžeta deficītu un ļautu atmaksāt valsts parādu;

3) tad, ja izņēmums no atskaitīšanas sistēmas nav noteikts saskaņā ar Sestās direktīvas 77/388 17. panta 7. punktu, valsts nodokļu iestādes nevar piemērot nodokļa maksātājam normu, ar ko paredz atkāpes no pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas tiesību principa, kas noteikts šīs direktīvas 17. panta 1. punktā. Nodokļa maksātājam, kuram ir piemērota šī norma, ar ko nosaka atkāpes, ir jābūt iespējai pārreķināt pievienotās vērtības nodokļa parādu saskaņā ar Sestās direktīvas 77/388 17. panta 2. punktu, ja preces vai pakalpojumi ir izmantoti darījumos, par kuriem ir piemērots nodoklis.

(¹) OV C 193, 06.08.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (*Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Bund Naturschutz in Bayern eV, Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller* pret *Freistaat Bayern*

(Lieta C-244/05) ⁽¹⁾

(Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — Aizsardzības sistēma pirms dzīvotnes ierakstīšanas Kopienā nozīmīgo teritoriju sarakstā)

(2006/C 281/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Bund Naturschutz in Bayern eV, Johann Märkl, Ludwig Neumair, Matthias Maier, Josef Hörmann, Christine Hörmann, Albert Hörmann, Johann Hörmann, Maria Rimpfl, Georg Rimpfl, Eva Rimpfl, Karl Kressierer, Magdalena Kressierer, Anton Wastl, Amalie Wastl, Richard Westenthanner, Barbara Westenthanner, Angelika Graubner-Riedelsheimer, Michael Graubner, Wolfram Graubner, Sylvia Stracke, Eva Maria Thiel, Friederike Nischwitz, Georg Daller

Atbildētāja: Freistaat Bayern

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu — *Bayerischer Verwaltungsgerichtshof* — Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.) 3. panta 1. punkta, kā arī EK līguma 10. panta 2. punkta interpretācija — Aizsardzības pasākumi, kuri ir jāpieņem attiecībā uz teritorijām, kas var tikt atzītas par Kopienā nozīmīgām teritorijām, kas ir ietvertas Komisijai iesniegtajā valsts sarakstā, bet kas nav vēl ierakstītas tās izdotajā sarakstā — Valsts tiesību aktos paredzētā iespēja noteikt pagaidu aizliegumu izmainīt šo teritoriju stāvokli — Autoceļa trase

Rezolutīvā daļa:

1) atbilstoša aizsardzības sistēma, ko piemēro valsts sarakstā, kas ir nosūtīts Eiropas Kopienu Komisijai atbilstoši Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 4. panta 1. punktam, iekļautajām

teritorijām, pieprasa, lai dalībvalstis neatļauj intervences, kuras var būtiski apdraudēt šo teritoriju ekoloģiskās īpašības;

2) dalībvalstīm saskaņā ar valsts tiesībām ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai novērstu iejaukšanos, kura var būtiski apdraudēt Eiropas Kopienu Komisijai nosūtītajā valsts sarakstā iekļauto teritoriju ekoloģiskās īpašības. Valsts tiesas pienākums ir izvērtēt, vai šāds gadījums pastāv.

⁽¹⁾ OV C 205, 20.08.2005.

Tiesas (otrā palāta) 2006. gada 14. septembra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret *Maria Dolores Fernández Gómez*

(Lieta C-417/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Pagaidu darbinieks — PDNK 2. panta a) punkts — Komisijā nostrādātais laika posms, pildot norīkota valsts eksperta funkcijas — Lūgums atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punkta izpratnē — Jēdziens — Nelabvēlīgs akts)

(2006/C 281/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Martin un L. Lozano Palacios)

Otrs lietas dalībnieks: *Maria Dolores Fernández Gómez* (pārstāvis — J. R. Iturriagoitia, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-272/03 *Fernández Gómez*/Komisija, ar ko Pirmās instances tiesa atcēla 2003. gada 12. maija lēmumu, ko pieņēmusi iestāde, kura pilnvarota noslēgt darba līgumus, un ar ko noraidīts lūgums pagarināt prasītājas līgumu, un ar ko tiesa piesprieda Komisijai samaksāt prasītājai summu EUR 50 000 apmērā kā atlīdzību par nodarīto kaitējumu

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. septembra spriedumu lietā T-272/03 *Fernández Gómez*/Komisija;

2) noraidīt kā nepieņemamu Fernandesas Gomesas prasību, kas celta Pirmās instances tiesā, ar ko lūdz atcelt 2003. gada 12. maija lēmumu, kuru pieņēmusi iestāde, kas pilnvarota noslēgt darba līgumus, un ar kuru noraidīts lūgums par Fernandesas Gomesas darba līguma pagarināšanu, un ar ko lūdz atļūzināt šī lēmuma rezultātā šķietami nodarīto kaitējumu;

3) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats gan attiecībā uz procesu pirmajā instancē, gan apelācijas instancē.

(¹) OV C 10, 14. 01. 2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-100/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/66/EK — Enerģijas etiķetes mājāsaimniecības elektriskajiem ledusskapjiem, saldētavām un to apvienojumiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 281/26)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — S. Schreiner)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai noteiktajā termiņā izpildītu Komisijas 2003. gada 3. jūlija Direktīvas 2003/66/EK, ar kuru groza Direktīvu 94/2/EK, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 92/75/EEK attiecībā uz enerģijas etiķetēm mājāsaimniecības elektriskajiem ledusskapjiem, saldētavām un to apvienojumiem (OV L 170, 10. lpp.), prasības, nepieņemšana

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 3. jūlija

Direktīvas 2003/66/EK, ar kuru groza Direktīvu 94/2/EK, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 92/75/EEK attiecībā uz enerģijas etiķetēm mājāsaimniecības elektriskajiem ledusskapjiem, saldētavām un to apvienojumiem, prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atlūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 86, 08. 04. 2006.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar *Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) 2006. gada 31. jūlija rīkojumu — K. D. Chuck pret Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank*

(Lieta C-331/06)

(2006/C 281/27)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: K. D. Chuck

Atbildētājs: Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank

Prejudiciālais jautājums

Vai gadījumā, ja darba ņēmējs pensijas vecuma sasniegšanas brīdī dzīvo ārpus Kopienu teritorijas, Regulas (¹) 48. pants ir jāpiemēro tādā pašā mērā kā gadījumos, ja attiecīgais darba ņēmējs dzīvo Kopienas teritorijā?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (Īpašs izdevums angļu valodā: I sērija, 1971(II) nodaļa, 416. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) 2006. gada 7. augusta rīkojumu — Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen pret GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

(Lieta C-337/06)

(2006/C 281/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Bayerischer Rundfunk, Deutschlandradio, Hessischer Rundfunk, Mitteldeutscher Rundfunk, Norddeutscher Rundfunk, Radio Bremen, Rundfunk Berlin-Brandenburg, Saarländischer Rundfunk, Südwestrundfunk, Westdeutscher Rundfunk, Zweites Deutsches Fernsehen

Atbildētājs: GEWA — Gesellschaft für Gebäudereinigung und Wartung mbH

Pārējie lietas dalībnieki: Heinz W. Warnecke, kas savu darbību veic ar firmu Großbauten Spezial Reinigung

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2004/18/EK (¹) 1. panta 9. punkta 2. rindkopas c) apakšpunktā norādītais pirmais alternatīvais nosacījums "valsts finansējums" ir interpretējams tādējādi, ka, pamatojoties uz dalībvalstij konstitucionāli noteikto pienākumu garantēt iestāžu neatkarīgu finansēšanu un pastāvēšanu, valsts līmenī noteiktā nodokļu maksāšana, kuras sedz radiouztvērēju turētāji, ir uzskatāma par valsts finansējumu direktīvas noteikuma izpratnē?
- 2) Gadījumā, ja pirmais prejudiciālais jautājums tiek atbildēts apstiprinoši, vai Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punkta 2. rindkopas c) apakšpunktā norādītais pirmais alternatīvais nosacījums "valsts finansējums" ir interpretējams tādējādi, ka valstij ir tieši jāietekmē publiskā iepirkuma piešķiršanas tiesības, ko veic valsts finansētās iestādes?
- 3) Gadījumā, ja uz otro prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi, vai Direktīvas 2004/18/EK 1. panta 9. punkta 2. rindkopas c) apakšpunkts, 16. panta b) apakšpunkta kontekstā ir interpretējams tādējādi, ka direktīvas noteikumi netiek piemēroti tikai 16. panta b) apakšpunktā norādītajiem pakalpojumiem, savukārt citi pakalpojumi, kas nav saistīti ar programmas specifiku, bet kuriem ir atbilstošs un

palīggraksturs, ietilpst direktīvas piemērošanas jomā (*argumentum e contrario*)?

(¹) OV L 134, 114. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Verwaltungsgericht Chemnitz (Vācija) 2006. gada 8. augusta rīkojumu — Peter Funk pret Stadt Chemnitz

(Lieta C-343/06)

(2006/C 281/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Chemnitz

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Peter Funk

Atbildētājs: Stadt Chemnitz

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai viena dalībvalsts atbilstoši Direktīvas 91/439/EEK (¹) 1. panta 2. punktam un 8. panta 2. un 4. punktam var citā dalībvalstī izsniegtas vadītāja apliecības turētājam pieprasīt, lai viņš iekšzemes iestādē pieprasa atzīt viņa tiesības vadīt transportlīdzekļus iekšzemē, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē vadītāja apliecība ir atņemta vai savādāk atcelta?

Ja nē:

- 2) Vai Direktīvas 91/439/EEK . panta 2. punkts kopā ar 8. panta 2. un 4. punktu ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalsts savas valsts teritorijā tiesības vadīt transportlīdzekli, kas pamatotas ar citā dalībvalstī izdotu vadītāja apliecību, var neatzīt, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē administratīvā iestāde tiesības vadīt transportlīdzekli ir atņēmusi, ja sākotnēji minētās dalībvalsts tiesības pamatojas uz to, ka tiesību vadīt transportlīdzekli atņemšanas vai atcelšanas administratīvie pasākumi neietver aizlieguma termiņu atkārtotai piešķiršanai, un ka attiecīgajai personai tiesības atkal iegūt tiesības vadīt transportlīdzekli ir tikai tad, ja tā pēc administratīvās iestādes pieprasījuma kā materiālo priekšnosacījumu tiesību vadīt transportlīdzekli atkārtotai iegūšanai ir iesniegusi piemērotības vadīšanai pierādījumu valsts tiesību normās sīkāk reglamentētā medicīniski-psiholoģiskā vērtējuma formā?

Ja nē:

- 3) Vai Direktīvas 91/439/EEK 1. panta 2. punkts kopā ar 8. panta 2. un 4. punktu ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalsts savas valsts teritorijā tiesības vadīt transportlīdzekli, kas pamatotas ar citā dalībvalstī izdotu vadītāja apliecību, var neatzīt, ja ārvalstu ES vadītāja apliecības turētājam iepriekš iekšzemē administratīvā iestāde tiesības vadīt transportlīdzekli ir atņēmusi vai kā savādāk atcēlusi un ja uz objektīva pamata (nav dzīvesvieta dalībvalstī, kura ir izdevusi vadītāja apliecību un nesekmīgs pieprasījums vadītāja apliecības atkārtotai izsniegšanai) var secināt, ka ar ārvalstu ES vadītāja apliecības iegūšanu tiks apietas stingrās iekšzemē noteiktās atjaunošanas prasības, it īpaši medicīniski-psiholoģiskais vērtējums?

(¹) OV L 237, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich* (Austrija) 2006. gada 10. augusta rīkojumu — *Sachen Gottfried Heinrich*

(Lieta C-345/06)

(2006/C 281/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Gottfried Heinrich*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar dokumentiem Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem 2. panta 3. punkta izpratnē ir saprotami arī tādi dokumenti (¹), kurus saskaņā ar EKL 254. pantu ir nepieciešams publicēt Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī?

- 2) Vai Regulas, respektīvi, to daļas ir saistošas, ja tās, pretēji EKL 254. panta 2. punkta noteikumiem, nav publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī?

(¹) OV L 145, 43 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia* (Itālija) 2006. gada 17. augusta rīkojumu — *ASM Brescia SpA* pret *Comune di Rodengo Saiano*

(Lieta C-347/06)

(2006/C 281/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale di Brescia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *ASM Brescia SpA*

Atbildētāja: *Comune di Rodengo Saiano*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EK līguma 43., 49. pants, 86. panta 1. punkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un pārskatāmības princips iestājas pret automātisku un vispārēju dabasgāzes piegādes perioda pagarinājumu līdz 2007. gada 31. decembrim koncesijām, kas iepriekšēji tika piešķirtas, neveicot konkursa procedūru?
- 2) Vai EKL 43., 49. pants, 86. panta 1. punkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un pārskatāmības princips iestājas pret tālāku pašreizējo dabīgās gāzes koncesiju automātisku perioda pagarinājumu līdz 2009. gada 31. decembrim, kas iepriekšēji tika piešķirtas, neveicot konkursa procedūru, ievērojot to, ka:
- a) koncesionārs veica sabiedrību apvienošanu, kā rezultātā, salīdzinot ar sākotnējo lielāko sabiedrības sabiedrību, ir iespējams sniegt pakalpojumus divkāršam patērētāju skaitam;
- b) koncesionārs ir ieguvis vairāk kā 100 000 galīgo patērētāju, vai arī tādu piegādātās gāzes daudzumu, kas pārsniedz 100 miljonus kubikmetrus gadā, vai arī apkalpo visu pašvaldības teritoriju;
- c) vismaz 40 % no koncesionāra akciju kapitāla ir nodoti privātiem akciju turētājiem?

3) Vai dabasgāzes koncesiju perioda pagarinājums, ņemot vērā pirmajā, kā arī otrajā jautājumā aprakstīto situāciju, ir pretējs Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvas 2003/55/EK (⁽¹⁾) ceturtajam, astotajam, desmitajam un astoņpadsmitajam apsvērumam, kā arī šīs direktīvas 23. panta 1. punktam, EK līguma 10. pantam un saprātīguma un samērīguma principam, it īpaši attiecībā uz:

- a) valstu pienākumu sasniegt dabasgāzes tirgus liberalizācijas mērķi līdz 2007. gada 1. jūlijam;
- b) aizliegumu valstīm pieņemt vai paturēt spēkā tādas valsts tiesību normas, kas ir pretējas dabīgās gāzes tirgus liberalizācijai;
- c) valstu pienākumu pārejas periodu saistīt ar saprātīgu termiņu un objektīvām vajadzībām?

(⁽¹⁾) OV L 176, 57. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar
Verwaltungsgericht Darmstadt (Vācija) 2006. gada 16. augusta rīkojumu — Murat Polat pret Stadt Rüsselsheim**

(Lieta C-349/06)

(2006/C 281/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Darmstadt (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Murat Polat

Atbildētāja: Stadt Rüsselsheim

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai ar Asociācijas 1963. gada 12. septembra Nolīguma, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas Kopienas un Turciju, ņemot vērā Eiropas Savienības paplašināšanos, papildprotokola 59. pantu ir saderīgi tas, ka Turcijas pilsonis (⁽¹⁾), kurš ģimenes saglabāšanas nolūkos bērnībā ir pārcēlies dzīvot pie saviem vecākiem, kas strādā Vācijas Federatīvajā Republikā, saglabā savas uzturēšanās tiesības, kas izriet no EEK — Turcijas Asociācijas padomes Lēmuma Nr. 1/80 (turpmāk tekstā — “APL 1/80”) 7. panta pirmā teikuma otrajā ievilkumā noteiktajām tiesībām par brīvu pieeju jebkuram atalgotam darbam pēc izvēles, izņemot

APL 1/80 14. pantā minētos gadījumus un, ja uz ilgāku laiku un bez pamatota iemesla tiek atstāta uzņemošās dalībvalsts teritorija, arī tad, ja, sasniedzot 21 gadu vecumu, viņš vairs nedzīvo kopā ar vecākiem un neatrodas viņu apgādībā?

Gadījumā, ja uz 1. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi:

2. Vai Turcijas pilsonis, kurš 1. prejudiciālajā jautājumā minēto nosacījumu dēļ ir zaudējis tiesisko statusu, kas izriet no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma, to var atkal atgūt, ja, sasniedzot 21 gadu vecumu, uz vairāk nekā trim gadiem atgriežas dzīvot pie vecākiem, kur drīkst dzīvot, par to nemaksājot nekādu atlīdzību, un saņemot aprūpi, un māte šajā periodā ir nodarbināta nepilnu darba laiku (apkopēja, mēnesī regulāri strādā 30–70 darba stundas, dažreiz 20 stundas mēnesī)?

Gadījumā, ja uz 2. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

3. Vai mainās tiesiskais statuss, ja ģimenes loceklim kopsdzīves ar darba ņēmēju laikā ir veiktas vairākas stacionāras terapijas (30.08.2001.–20.06.2002., 02.10.2003.–08.01.2004.)?

4. Vai mainās tiesiskais statuss, ja Turcijas pilsonim kopsdzīves ar darba ņēmēju laikā ir bijuši regulāri mēneša ienākumi vismaz EUR 400 līdz EUR 1 400 apmērā?

Gadījumā, ja ir uzskatāms, ka tiesiskais statuss, kas izriet no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma, paliek spēkā (uz 1. prejudiciālo jautājumu vai 2. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši un uz 3. un 4. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi):

5. Vai Turcijas pilsonis, kas drīkst izmantot no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma izrietošās tiesības un kopš 1972. gada dzīvo Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, var atsaukties uz 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK (OV L 158, 30.04.2004., 77. lpp., labots OV L 299, 29.06.2004., 35. lpp.) 28. panta 3. punkta a) apakšpunktā noteikto īpašo aizsardzību pret izraidīšanu?

6. Vai mainās tiesiskais statuss, ja Turcijas pilsonis pēdējo desmit gadu laikā pirms izraidīšanas lēmuma pieņemšanas no 1996. gada 1. februāra līdz 1997. gada 28. novembrim ir uzturējies Turcijā, lai izpildītu obligātā militārā dienesta pienākumus?

Gadījumā, ja uz 5. prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi vai uz 6. prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši:

7. Vai Turcijas pilsonis, kas drīkst izmantot no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma izrietošās tiesības un kopš 1972. gada dzīvo Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, var atsaukties uz Direktīvas 2004/38/EK 28. panta 2. punktā noteikto īpašo aizsardzību pret izraidīšanu?

Gadījumā, ja uz 7. prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzīgi:

8. Vai Turcijas pilsonis, kas drīkst izmantot no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma izrietošās tiesības un kopš 1972. gada dzīvo Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, var atsaukties uz Direktīvas 2004/38/EK 28. panta 1. punktā noteikto īpašo aizsardzību pret izraidīšanu?

Gadījumā, ja ir uzskatāms, ka tiesiskais statuss, kas izriet no APL 1/80 7. panta pirmā teikuma otrā ievilkuma, paliek spēkā (uz 1. prejudiciālo jautājumu vai 2. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši un uz 3. un 4. prejudiciālo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi), rodas papildus jautājums:

9. Vai virkne nelielu likumpārkāpumu (pārsvārā mantiski noziegumi), kas, izskatot tos atsevišķi, nav pietiekami, lai pamatotu nopietnu Kopienas interešu apdraudējumu, to lielā skaita dēļ var pamatot izraidīšanu, ja ir paredzams, ka tiks nodarīti vēl šādi likumpārkāpumi, un pret Vācijas pilsoņiem līdzīgos apstākļos netiktu vērsti nekādi pasākumi?

(¹) OV L 293, 4 lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Vācija) 2006. gada 21. augusta rīkojumu — Gerhard Schultz-Hoff pret Deutsche Rentenversicherung Bund

(Lieta C-350/06)

(2006/C 281/33)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Gerhard Schultz-Hoff

Atbildētāja: Deutsche Rentenversicherung Bund

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2003/88/EK (¹) 7. panta 1. punkts (= Direktīvas 93/104/EK 7. pants) ir interpretējams tādējādi, ka darba ņēmējam ir tiesības uz ikgadēju apmaksātu, vismaz četras nedēļas ilgu, atvaļinājumu [un īpaši ka] attiecīgajā

gadā darba ņēmēja slimības dēļ neizmantotais atvaļinājums ir pārceļams uz vēlāku laiku, vai arī valsts tiesību normās un/vai valsts paražās var tikt paredzēts, ka tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu zūd, ja darba ņēmējs slimības dēļ ir bijis darbnespējīgs attiecīgajā gadā pirms atvaļinājuma izmantošanas un pirms attiecīgā gada beigām, proti, likumā, kolektīvajā vai individuālajā līgumā noteiktā pārceļšanas gala datuma, nav atguvis darba spējas?

2. Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka darba ņēmējam, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, ir tiesības uz finansiālu atlīdzību par atvaļinājumu, kas tam pienākas, bet nav izmantots (atlīdzība par neizmantoto atvaļinājumu), vai valsts tiesību normās un/vai valsts paražās var tikt paredzēts, ka darba ņēmējiem nepienākas atlīdzība par neizmantoto atvaļinājumu, ja viņi ir darbnespējīgi slimības dēļ pirms attiecīgā gada beigām, proti, noteiktā pārceļšanas gala datuma un/vai ja viņi pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas saņem pensiju samazinātu darba spēju vai invaliditātes dēļ?

3. Apstiprinošas atbildes uz 1. un 2. jautājumu gadījumā:

Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. pants ir interpretējams tā, ka tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu vai finansiālu atlīdzību paredz, ka darba ņēmējs ir faktiski strādājis attiecīgajā gadā, vai tiesības rodas arī attaisnotas (slimības dēļ) un neattaisnotas neierašanās gadījumos visu attiecīgo gadu?

(¹) OV L 299, 9. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Finanzgericht Köln (Vācija) 2006. gada 25. augusta rīkojumu — Brigitte Bosmann pret Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

(Lieta C-352/06)

(2006/C 281/34)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Köln

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Brigitte Bosmann

Atbildētāja: Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Kopienu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾ 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir sašaurināti jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz vienuļajai mātei dzīvesvietas valstī (Vācijas Federatīvā Republika) pieprasīt bērna pabalstu, ja nodarbinātības valstī (Nīderlandes Karaliste) tā nesaņem pabalstu bērnu vecuma dēļ?

2. Gadījumā, ja uz 1. prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši:

Vai Eiropas Kopienu Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽²⁾, 10. pants ir sašaurināti jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz vienuļajai mātei dzīvesvietas valstī (Vācijas Federatīvā Republika) pieprasīt bērna pabalstu, ja nodarbinātības valstī (Nīderlandes Karaliste) tā nesaņem pabalstu bērnu vecuma dēļ?

3. Gadījumā, ja uz 1. un 2. prejudiciālo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši:

Vai darba ņēmējas un vienuļās mātes prasība par bērna pabalsta nodrošināšanu, piemērojot savas dzīvesvietas dalībvalsts tiesisko regulējumu, kura noteikumi ir labvēlīgāki, izriet tieši no EKL vai vispārējiem Kopienu tiesību pamatprincipiem?

4. Vai iepriekš minēto jautājumu atbildēšanai ir būtiski, vai darba ņēmēja katru darba dienu atgriežas savā pastāvīgajā dzīvesvietā?

⁽¹⁾ OV L 149, 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 74, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Amtsgericht Flensburg (Vācija) 2006. gada 28. augusta rīkojumu — Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul pret Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll

(Lieta C-353/06)

(2006/C 281/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Flensburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul

Atbildētāji: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll

Prejudiciālie jautājumi

Vai EKL 12. pantā minētā diskriminācijas aizlieguma principa un EKL 18. pantā garantētās Savienības pilsoņa pārvietošanās brīvības kontekstā EGBGB [Vācijas Civillikodeksa ievadlikuma — Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch, turpmāk tekstā — "EGBGB"] 10. pantā nostiprinātā koliziju norma var būt spēkā esoša, jo tajā tiesības uz personas uzvārdu tiek saistītas tikai ar pilsonību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale per Lombardia (Itālija) 2006. gada 30. augusta rīkojumu — Frigerio Luigi & C. Snc pret Comune di Triuggio

(Lieta C-357/06)

(2006/C 281/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Frigerio Luigi & C. Snc

Atbildētāja: Comune di Triuggio

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2004/18/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta noteikums vai līdzīgs noteikums, kas izriet no Direktīvas 92/50/EEK ⁽²⁾ 26. panta 2. punkta (gadījumā, ja šis noteikums tiek uzskatīts par tiesību normu, uz kuru ir jāatsaucas), atbilstoši kuram dalībniekus vai pretendētus, kam saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kurā tie reģistrēti, ir tiesības sniegt attiecīgos pakalpojumus, nenoraida, pamatojoties tikai ar to, ka saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, kurā piešķir līgumu, viņiem būtu jābūt vai nu fiziskām, vai juridiskām personām,

ir uzskatāms par Kopienu tiesību pamatprincipu, kas ir pārāks par formālo ierobežojumu, ko nosaka Dekrēta likuma Nr. 267/2000 113. panta 5. punkts un 2003. gada 12. decembra Lombardijas reģionālā likuma Nr. 26 2. panta 6. punkts un 15. panta 1. punkts, un vai tādējādi tas rada sekas tādā veidā, ka atļauj konkursos piedalīties arī personām, kurām nav “kapitālsabiedrības” formas?

2) Gadījumā, ja Tiesa neuzskata, ka iepriekš minētie tiesību noteikumi ir Kopienu tiesību pamatprincips, vai Direktīvas 2004/18/EK 4. panta 1. punktā vai Direktīvas 92/50/EEK 26. panta 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma) tomēr netieši rada konkurences principam raksturīgas sekas vai ir uzskatāma par “principu, kas atvasināts” no konkurences principa, ņemot vērā arī administratīvās pārskatāmības principu un nediskriminācijas pilsonības dēļ principu, un tādējādi ir uzskatāma par tieši piemērojamu un pārāku par iespējami nesaderīgām valsts tiesību normām, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, lai reglamentētu publisko būvdarbu līgumu noslēgšanas tiesību piešķiršanu, attiecībā uz kuriem Kopienu tiesības nav tieši piemērojamas?

3) Vai Dekrēta likuma Nr. 267/2000 113. panta 5. punkta, kā arī 2003. gada 12. decembra Lombardijas reģionālā likuma 2. panta 6. punkta un 15. panta 1. punkta noteikumi ir saderīgi ar Kopienu principiem, kas minēti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 39. pantā (darba ņēmēju brīvas pārvietošanās Eiropas Kopienā princips), 43. pantā (brīvība veikt uzņēmējdarbību), 48. un 81. pantā (konkurenci ierobežojošas vienošanās), un vai tādējādi — gadījumā, ja tiek atzīta nesaderība — minētie valsts noteikumi nav piemērojami sakarā ar to, ka tie nav saderīgi ar Kopienu tiesību normām, kuras ir tieši piemērojamas un pārākas pār valsts tiesību normām?

4) Vai Dekrēta likuma Nr. 267/2000 113. panta 5. punkta, kā arī 2003. gada 12. decembra Lombardijas reģionālā likuma 2. panta 6. punkta un 15. panta 1. punkta noteikumi ir atbilstīgi Direktīvas 75/442/EEK⁽¹⁾ 9. panta 1. punktam vai 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EEK⁽²⁾ 7. panta 2. punktā iekļautam līdzīgam noteikumam (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma), kas nosaka, ka “[...] jebkuram uzņēmumam, kas nodarbojas ar II A pielikumā minētajām darbībām, jāsaņem 6. pantā minētās kompetentās iestādes atļauja” un ka “1. punktā minētie plāni (atkritumu apsaimniekošana), piemēram, var attiekties uz a) fiziskām vai juridiskām personām, kas ir pilnvarotas apsaimniekot atkritumus [...]?”

⁽¹⁾ OV L 134, 114. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 194, 39. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 114, 9. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 7. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-365/06)

(2006/C 281/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Traversa un E. Montaguti, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika,

— paredzot algas izraksta sagatavošanas un iespiešanas darbības veikt tikai nodarbinātības konsultantiem vai tiem pielīdzinātām personām, kas ir reģistrētas profesionālās apvienībās;

— nosakot īpašas prasības attiecībā uz datu apstrādes centru sastāvu un izveidi;

— pakļaujot uzņemšanu profesionālās apvienībās pienākumam būt Itālijas rezidenti,

nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Līguma, ar kuru izveido Eiropas Kopienų, 43. un 49. panta;

— aizliedzot jebkādu nodarbinātības konsultanta darbību veikšanu, ja nav veikta reģistrācija Itālijas profesionālajās apvienībās,

nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Līguma, ar kuru izveido Eiropas Kopienų, 49. panta;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

— Algas izraksta sagatavošanas un iespiešanas darbību attiecināšana tikai uz nodarbinātības konsultantiem un citām profesionālām kategorijām, ko likums uzskaita izsmeļošā veidā, veido ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvībai, ko nodrošina EKL 43. un 49. pants. Darbības, ko veic datu apstrādes centri galvenokārt sastāv no vienkāršas klientu norādījumu izpildes. Faktiski tiek veikta no klienta saņemto datu

ievadīšana noteiktās datorprogrammās, kas izveidotas atbilstoši šī paša klienta iesniegtajai informācijai un saskaņā ar spēkā esošo tiesību regulējumu. Līdz ar to datu apstrādes centri, kas sagatavo algas izraksta, nenosaka darba algu katram darba ņēmējam, balstoties uz spēkā esošo likumdošanu, un kas neprasa padziļinātas zināšanas šo tiesību aktu jomā. Tādējādi šādas darbības ierobežota piešķiršana nodarbinātības konsultantiem, lai tie veiktu algas izrakstu sagatavošanu un to iespiešanu, pamatojama balstoties uz mērķi aizsargāt darba ņēmēju tiesības, jo šādas darbības galvenokārt ir izpildu darbības un to veikšana neprasa īpašu profesionālu kvalifikāciju.

— Lai savus algas izrakstu sagatavošanas un iespiešanas pakalpojumus varētu sniegt maziem uzņēmumiem, datu apstrādes centru "sastāvā jābūt tikai tādām personām, kuras ir uzņemtas profesionālās apvienībās". "Šāda prasība liedz ārvalstu mātesuzņēmumu vadītājiem atrasties dibinātāju starpā vai piedalīties vadības padomē Itālijas meitas uzņēmumā, izņemot, ja tie tiek uzņemti attiecīgajās profesionālās apvienībās. Līdz ar to pastāv diskriminācija slēptā formā, kas, piemērojot atšķirīgu kritēriju no pilsonības kritērija, faktiski rada tādas pašas sekas kā diskriminācija, kas acīmredzami balstās uz pilsonību." Ģenerālvokāta Mišo [Mischio] secinājumi lietā C-79/01 *Payroll Data Services* (Recueil, I-8923. lpp.).

— Itālijas regulējums paredz, ka personai, kas vēlas tikt uzņemta šādā apvienībā, pieteikumam ir jāpievieno uzturēšanās sertifikāts. Ja uzturēšanās prasības mērķis ir nodrošināt kontroli un, iespējams, sodīt pakalpojumu sniedzējus, kas izdara pārkāpumus, tad šāda prasība izskatās pilnībā nesamērīga. Faktiski, neatkarīgi no uzturēšanās vietas ir iespējams veikt kontroli un vajadzības gadījumā piemērot sodu jebkuram datu apstrādes centram jebkurā dalībvalstī. Tāpat nevar secināt, ka prasība uzturēties var tikt attaisnota balstoties uz vajadzību aizsargāt darba ņēmējus, uz kuru atsaucas Itālijas iestādes.

— Apstrīdētais Itālijas regulējums paredz, ka, lai varētu piedāvāt savus pakalpojumus arī datu apstrādes centri, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, to iekšējā struktūrā jābūt nodarbinātības konsultantiem, kas ir uzņemti Itālijas profesionālā apvienībā. Pienākums būt uzņemtiem nodarbinātības konsultantu profesionālā apvienībā pārsniedz vajadzību aizsargāt darba ņēmējus un pakļauj pakalpojumu sniegšanu pilnīgai autorizācijas procedūrai, ko veic attiecīgās iestādes, neatšķirot uzņēmējdarbību no īslaicīgas pakalpojumu sniegšanas. Šādas atšķirības ignorēšana varētu liegt "jebkādu efektivitāti Līguma tiesību normām, kas ir tieši vērstas uz to, lai nodrošinātu brīvu pakalpojumu sniegšanu" (2000. gada 3. oktobra spriedums lietā *Corsten* C-58/98 *Recueil*, I-7919. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kuru Korkein hallinto-oikeus (Somija) iesniedza 2006. gada 8. septembrī—DNA Verkot Oy

(Lieta C-366/06)

(2006/C 281/38)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: DNA Verkot Oy

Atbildētāja: Sonera Mobile Networks Oy, Telekomunikāciju regulatīvā iestāde

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/21/EK1 par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) 4. panta 1. punkts, kas attiecas uz pārsūdzības tiesībām, ir interpretējams tādejādi, ka telekomunikāciju uzņēmumam ir tiesības apstrīdēt lēmumu, kurā norādīts, ka konkurējošajam telekomunikāciju uzņēmumam nav būtiskas ietekmes tirgū?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu apstiprinoša, ir jāuzdod šādu jautājumu:

vai Pamatdirektīvas 2002/21/EK 4. panta 1. punktā izvirzītā prasība, ka tiek ņemti vērā lietas apstākļi un ka pastāv efektīva pārsūdzības kārtība, paredz, ka dalībvalsts tiesa var pārbaudīt lietas apstākļus, veikt tiesību vērtējumu un pieņemt lietā lēmumu, un ka tās kompetenci neierobežo Komisijas uz pamatdirektīvas 7. panta 4. punktu balstīts lēmums un tās pamatojums attiecībā uz tirgus analīzi? (!)

(!) OV L 108, 33. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunal Administratif de Lyon* 2006. gada 8. septembra rīkojumu — *CEDILAC SA pret Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie*

(Lieta C-368/06)

(2006/C 281/39)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal Administratif de Lyon

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: CEDILAC SA

Atbildētāja: Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie

Prejudiciālais jautājums

Vai Francijas pieņemtie noteikumi viena mēneša mainīgā lieluma normas atcelšanas atbalstam, ir saderīgi ar Eiropas Kopienų Padomes 1977. gada 17. maija Direktīvas 1977/388/EEK⁽¹⁾ 17. pantu un 18. panta 4. punkta noteikumiem?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 145, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2006. gada 13. septembrī ierosinājis Thomas Faherty par Pirmās instances tiesas (pirmās palātas) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 Cathal Boyle u.c. pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-373/06 P)

(2006/C 281/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Thomas Faherty (pārstāvji — P. Gallagher, SC, A. Collins, SC, D. Barry, solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Īrija, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija spriedumu, ciktāl ar to noraidīta lietā T-224/03 *Thomas Faherty*/Komisija celtā prasība atcelt Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK⁽¹⁾ par Komisijai iesniegtajiem lūgumiem palielināt vairākgadu virzības programmas IV (MAGP IV) mērķus, tajos ietverot drošības uzlabošanu, kuģošanu jūrā, higiēnu, preču kvalitāti un darba apstākļus uz kuģiem, kuru garums pārsniedz 12 metrus, jo tā attiecās uz lūgumiem palielināt to jauno RSW kuģu kapacitāti, ko bija paredzēts nomainīt pret *MFV Westward Isle*, un prasītājam piespriests segts savus tiesāšanās izdevumus pašam;

— atcelt Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK par Komisijai iesniegtajiem lūgumiem palielināt vairākgadu virzības programmas IV (MAGP IV) mērķus, lai tajos ietvertu drošības uzlabošanu, kuģošanu jūrā, higiēnu, preču kvalitāti un darba apstākļus uz kuģiem, kuru garums pārsniedz 12 metrus, jo tā attiecās uz lūgumiem palielināt to jauno RSW kuģu kapacitāti, ko bija paredzēts nomainīt pret *MFV Westward Isle*;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

Izvērtējot apelācijas sūdzības iesniedzēja intereses celt prasību, atsaucoties uz Lēmuma 2003/245 pieņemšanas datumu, nevis uz datumu, kurā tika celta prasība, Pirmās instances tiesa piemēroja kļūdainus juridiskus kritērijus.

Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi būtisku kļūdu saistībā ar dokumentiem, kas tai tika iesniegti, attiecībā uz to, ka procesa laikā prasītājs bija *MFV Westward Isle* īpašnieks.

Secinājums, ka Lēmums 2003/245 apelācijas sūdzības iesniedzēju neskar individuāli, "jo attiecīgie kuģi ir fiktīvi", nav tiesiski pamatots un turklāt ir pretrunā Pirmās instances tiesas argumentācijai spriedumā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs visu attiecīgo laiku ir bijis MFV *Westward Isle* īpašnieks. Tādējādi nevar apgalvot, ka viņam ir zudusi interese, kas viņam neapšaubāmi bija prasības atcelt Lēmumu 2003/245 celšanas laikā, jo šī prasība ietekmē viņa pieteikumu drošības tonnāžai attiecībā uz piedāvāto MFV *Westward Isle*.

Pirmās instances tiesa esot kļūdaini atzinusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam nebija tiesību lūgt atcelt Lēmumu 2003/245, to pasākumu dēļ, ko tas ir veicis, lai novērstu kaitējumu un zaudējumus, ko ir radījis šis pasākums.

(¹) OV L 90, 48. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 14. septembrī ierosinājis Larry Murphy par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-240/03 Cathal Boyle un citi pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-379/06)

(2006/C 281/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Larry Murphy (pārstāvji — P. Gallagher SC, A. Collins SC, D. Barry, Solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Īrija, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija lēmumu daļā, kurā noraidīts prasības pieteikums lietā T-236/03 *Larry Murphy* pret Komisiju, kas ir vērsti uz to, lai atceltu Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK (¹) attiecībā uz Komisijas saņemtajiem lūgumiem palielināt MAGP IV [daudzgadējās virzības programmas] mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļus kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 12 metrus, jo tas attiecas uz drošības spējas pieteikumu saistībā ar jauno RSW kuģi, ar ko ieteica aizstāt MFV *Menhaden*;

— atcelt Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK attiecībā uz Komisijas saņemtajiem lūgumiem palielināt MAGP IV [daudzgadējās virzības programmas] mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļus kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 12 metrus, jo

tas attiecas uz drošības spējas pieteikumu saistībā ar jauno RSW kuģi, ar ko ieteica aizstāt MFV *Menhaden*.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

Nosakot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja interesēs ir celt prasību saistībā ar Lēmuma 2003/245 pieņemšanas datumu un nevis saistībā ar datumu, kurā tika iesniegts prasības pieteikums, Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdainu juridisko vērtējumu.

Pirmās instances tiesa pieļāva būtisku kļūdu, kā tas ir redzams no tai iesniegtajiem dokumentiem, proti, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja īpašuma tiesībām uz MFV “*Menhaden*” visā laikā, kas attiecas uz šo prasības pieteikumu.

Konstatējumam, ka Lēmums 2003/245 apelācijas sūdzības iesniedzēju individuāli neskar, “jo attiecīgie kuģi ir fiktīvi” nav pamatots ar tiesību normā un turklāt ir pretrunā ar Pirmās instances tiesas argumentāciju tās spriedumā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir un visā attiecīgajā laikā ir bijis MFV “*Menhaden*” īpašnieks. Tādējādi nevar tikt apgalvots, ka viņš ir zaudējis interesi, kura tam neapšaubāmi ir bijusi prasības par lēmuma 2003/245 atcelšanu celšanas laikā tiktāl, ciktāl tas attiecas uz viņa pieteikumu par drošo tonnāžu attiecībā uz pieteikto MFV “*Menhaden*”.

Pirmās instances tiesa kļūdinājās, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs bija zaudējis tiesības celt prasību par Lēmuma 2003/245 atcelšanu sakarā ar darbībām, ko tas veica, lai mazinātu kaitējumu un zaudējumus, kas tam radušies šī pasākuma rezultātā.

(¹) OV L 90, 48. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Igaunijas Republiku

(Lieta C-397/06)

(2006/C 281/42)

Tiesvedības valoda — igauņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Enegren un H. Kundla)

Atbildētāja: Igaunijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, neizpildot Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/14/EK, ar ko izveido vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklausišanai Eiropas Kopienā ⁽¹⁾, prasību darīt zināmus normatīvus un administratīvus aktus, kas ir vajadzīgi, lai valsts tiesībās transponētu šo direktīvu, Igaunijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Igaunijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 23. martā.

⁽¹⁾ OV L 80, 29. lpp.

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīvu 2003/105/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kas saistīti ar bīstamām vielām ⁽¹⁾, un jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2003/105/EK transponēšanai beidzās 2005. gada 30. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 345, 31.12.2003., 97. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-407/06)

(2006/C 281/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un J. Hottiaux)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. jūlija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-416/05) ⁽¹⁾

(2006/C 281/44)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.01.2006.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — Sinaga pret Komisiju

(Apvienotās lietas T-217/99, T-321/00 un T-222/01) ⁽¹⁾

(Cukurs — Poseima programma — Regula (EEK) Nr. 1600/92 — Prognoze cukura piegāžu līdzsvarošanai Azoru salām — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Parastā sūtījuma uz pārējo Kopienas daļu definīcija — Pamatojums — Būtisku procesuālu prasību ievērošana)

(2006/C 281/45)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sociedade de Indústrias Agrícolas Açoreanas (Sinaga) SA Ponta Delgada (Portugāle) (pārstāvis — Marques Mendes, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — lietā T-217/99 sākotnēji — A. Alves Vieira un P. Oliver, vēlāk — G. Berscheid, kuriem palīdz F. Costa Leite, advokāts, un lietās T-222/01 un T-321/00, sākotnēji — A. Alves Vieira un G. Berscheid, vēlāk — G. Berscheid, kuram palīdz sākotnēji — N. Castro Marques, advokāts, vēlāk — F. Costa Leite, advokāts)

Priekšmets

Atcelt, pirmkārt, pielikumu Komisijas 1999. gada 30. jūnija Regulai (EK) Nr. 1434/1999, ar ko nosaka prognozi, lai līdzsvarotu cukura piegādi Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām 1999./2000. tirdzniecības gadam, kura noteikta Padomes Regulā (EEK) Nr. 1600/92 un Regulā (EEK) Nr. 1601/92 (OV 1999 L 166, 58. lpp.); otrkārt, Komisijas 2000. gada 6. jūlija Regulu (EK) Nr. 1481/2000, ar ko nosaka prognozi, lai līdzsvarotu cukura piegādi Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām 2000./2001. gadam, kura noteikta Padomes Regulā (EEK) Nr. 1600/92 un Regulā (EEK) Nr. 1601/92 (OV 2000 L 167, 6. lpp.) un arī tās pielikumu un, treškārt, pielikumu Komisijas 2001. gada 28. jūnija Regulai (EK) Nr. 1281/2001, ar ko nosaka prognozi, lai līdzsvarotu cukura piegādi Azoru salām, Madeirai un Kanāriju salām, kura noteikta Padomes Regulā (EEK) Nr. 1600/92 un Regulā (EEK) Nr. 1601/92 laika posmā no 2001. gada 1. jūlija līdz 2001. gada 31. decembrim (OV L 176, 29.06.2001., 12. lpp.) tiktāl, ciktāl tajos ir noteikti cukura daudzumi, kādi ir vajadzīgi, lai apgādātu Azoru salas.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 333, 20.11.1999.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra spriedums — Lucchini pret Komisiju

(Lieta T-166/01) ⁽¹⁾

(EOTK — Valsts atbalsti — Atbalsts videi — Itālijas atbalsts metalurģijas uzņēmumam Lucchini — Paredzētā atbalsta atļaujas atteikums — Piemērojamās tiesību normas — Paziņoto ieguldījumu pieņemamība attiecībā uz atbalstiem vides aizsardzībai — Nosacījumi atbalstu saderīgumam ar kopējo tirgu — Pamatojums)

(2006/C 281/46)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Lucchini SpA, Brescia (Itālija) (pārstāvji — Dž. Vecoli [G. Vezzoli] un Dž. Beloti [G. Belotti], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — F. Kreišics [V. Kreuzschitz] un V. di Buči [V. Di Bucci])

Priekšmets

par prasību atcelt Komisijas 2000. gada 21. decembra Lēmuma 2001/466/EOTK (OV 2001, L 163, 24. lpp.) 1. pantu, jo tajā valsts atbalsts 13,5 miljardu ITL (EUR 6,98 miljoni) apmērā, ko Itālija bija paredzējusi piešķirt metalurģijas uzņēmumam Lucchini SpA, tiek atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu

Rezolutīvā daļa:

1) I. pants Komisijas 2000. gada 21. decembra Lēmumā 2001/466/EOTK par valsts atbalstu, ko Itālijas iestādes ir paredzējušas piešķirt metalurģijas uzņēmumiem Lucchini SpA un Siderpotenza SpA, tiek atcelts tiktāl, ciktāl tajā ir ietvertas atbalsta, kas ir piešķirts Lucchini SpA un ir atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu, summas 2,7 miljardu ITL apmērā (1,396 miljoni EUR) un 1,38 miljardu ITL (EUR 713 550) apmērā, kas atbilst Itālijas iestāžu paziņotajiem vides ieguldījumiem attiecīgi koka iekārtās un ūdens un kanalizācijas tīklā;

- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) katrs lietas dalībnieks sedz pusi no tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 289, 13.10.2001.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — CAS Succhi di Frutta SpA pret Komisiju

(Lieta T-226/01) (¹)

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Konkursa procedūra — Maksājums natūrā — Zaudējumi, kas attiecīgajā tirgū radušies sakarā ar maksājumu natūrā — Cēloņsakarība)

(2006/C 281/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CAS Succhi di Frutta SpA, Kastanjaro (Castagnaro, Itālija) (pārstāvji — Dž. Roberti [G. Roberti], F. Šaudone [F. Sciaudone] un A. Franki [A. Franchi], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvji — K. Katabriga [C. Cattabriga] un L. Vizadžo [L. Visaggio], pārstāvji, kam palīdz A. dal Fero [A. Dal Ferro], advokāts)

Priekšmets

Prasība atlīdzināt norādītos zaudējumus, kas nodarīti ar Komisijas 1996. gada 22. jūlija lēmumu C (96) 1916 un 1996. gada 6. septembra lēmumu C (96) 2208, kuri tika pieņemti saistībā ar Komisijas 1996. gada 7. februāra Regulu (EK) Nr. 228/96 par Armēnijas un Azerbaidžānas iedzīvotājiem paredzētās augļu sulas un ievārijuma piegādi (OV L 30, 18. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 331, 24.11.2001.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — British Aggregates pret Komisiju

(Lieta T-210/02) (¹)

(Valsts atbalsts — Dabas resursu nodoklis par minerālajiem materiāliem Apvienotajā Karalistē — Komisijas lēmums necelt iebildumus — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Individuāli skarta persona — Selektīvs raksturs — Pienākums norādīt pamatojumu — Rūpīga un objektīva pārbaude)

(2006/C 281/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: British Aggregates Association, Lanarka [Lanark] (Apvienotā Karaliste), (pārstāvji — K. Paunsijs [C. Pouncey], solicitor un L. Van den Hende [L. Van den Hende], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J. Flets [J. Flett] un S. Mīnija [S. Meany], pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — sākotnēji P. Ormonda [P. Ormond], pēc tam — T. Herisa [T. Harris] un R. Kodvela [R. Caudwell], pārstāves, kam sākotnēji palīdzēja J. Stretforda [J. Stratford] un M. Hola [M. Hall], barristers, pēc tam — M. Hola)

Priekšmets

Lūgums daļēji atcelt Komisijas 2002. gada 24. aprīļa Lēmumu C (2002) 1478 *final* saistībā ar valsts atbalsta lietu N 863/01 — Apvienotā Karaliste/Dabas resursu nodoklis par minerālajiem materiāliem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 219, 14.09.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — Moser Baer India pret Padomi

(Lieta T-300/03) ⁽¹⁾

(Antisubsidēšanas izmeklēšanas — Indijas izcelsmes ierakstāmie kompaktdiski — Subsīdijas apjoma aprēķināšana — Zaudējumu noteikšana — Cēloņsakarība — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2006/C 281/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Moser Baer India Ltd., Ņūdeli [New Delhi] (Indija), (pārstāvji: A. P. Bentlijs [A. P. Bente], QC, K. Adamantopuls [K. Adamantopoulos], advokāts, un R. Maklīns [R. MacLean], un Dž. Brantons [J. Branton], solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Markuarts [S. Marquardt], pārstāvis, kuram palīdz G. M. Berišs [G. M. Berrisch], advokāts)

Personas, kuras iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji: T. Šarfs [T. Scharf] un K. Talabēra-Rica [K. Talabér-Ricz]) un Committee of European CD-R and DVD+/-R Manufacturers (CECMA), agrāk Committee of European CD-R Manufacturers (CECMA), Ķelne (Vācija), ko pārstāv D. Ēle [D. Ehle] un V. Šillers [V. Schiller], advokāti

Priekšmets

par prasību atcelt Padomes 2003. gada 2. jūnija Regulu (EK) Nr. 960/2003, ar ko ievieš galīgo kompensācijas maksājumu attiecībā uz Indijas izcelsmes ierakstāmu kompaktdisku importu (OV L 138, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atļūdzina atbildētājas tiesāšanās izdevumus;
- 3) personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 264, 01.11.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. septembra spriedums — Laroche pret Komisiju

(Lieta T-115/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Novērtējuma laika posms 2001./2002. gadā — Lēmums par pabeigšanu — Apstrīdēšanas termiņš — Aprēķināšana)

(2006/C 281/50)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Yvonne Laroche, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — G. Bounéou un F. Frabetti, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Berardis-Kayser un L. Lozano Palacios)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 11. jūnija lēmumu pabeigt prasītājas karjeras attīstības ziņojumu par novērtējuma laika posmu 2001./2002.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 11. jūnija lēmumu pabeigt prasītājas karjeras attīstības ziņojumu par novērtējuma laika posmu 2001./2002. gadā;
- 2) Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. septembra spriedums — Rossi Ferreras pret Komisiju

(Lieta T-119/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Karjeras attīstības ziņojums — Prasība atcelt tiesību aktu — Novērtējuma laika posms par 2001./2002. gadu — Iepriekšējās augstākstāvošās amatpersonas viedoklis — Neņemšana vērā no vērtētāja puses — Prasība par zaudējumu atļūdzību — Nepieņemamība)

(2006/C 281/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Francisco Rossi Ferreras, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — G. Bounéou un F. Frabetti, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Berscheid un V. Joris)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt prasītāja karjeras attīstības ziņojumu par novērtējuma periodu 2001./2002. gads un prasība atlīdzināt zaudējumus EUR 30 000 apmērā, kas nodarīti attiecīgā morālā kaitējuma rezultātā.

Rezolutīvā daļa

- 1) atcelt lēmumu, ar ko apstiprina prasītāja karjeras attīstības ziņojumu par laika posmu no 2001. gada 1. jūlija līdz 2002. gada 31. decembrim;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 156, 12.06.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. septembra spriedums — L & D pret ITSB Sámann (“Aire Limpio”)

(Lieta T-168/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas grafiskas preču zīmes, kas attēlo egli, kura dažās no tām ietver vārdiskus elementus — Grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu “Aire Limpio”, reģistrācijas pieteikums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 73. pants)

(2006/C 281/52)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: L & D, SA, Uerkala de Almeria [Huercal de Almeria] (Spānija) (pārstāvji — sākotnēji pārstāvēja M. Knospe [M. Knospe], pēc tam S. Mirajess Miravets [S. Miralles Miravet] un A. Kastedo Garsija [A. Castedo Garcia], advokats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāve — H. Garsija Murijs [J. García Murillo])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Julius Sámann Ltd, Cuga [Zug] (Šveice), (pārstāvji — A. Kastans Peress-Gomess [A. Castán Pérez-Gómez] un E. Armího Čavari [E. Armijo Chávarri], advokats)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 15. marta lēmumu lietā R 326/2003-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Julius Sámann Ltd un L & D, SA.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — Freixenet pret ITSB (Melna slīpēta matēta stikla pudeles forma)

(Lieta T-188/04) (¹)

(Kopienas preču zīme — Melna slīpēta matēta stikla pudeles forma — Absolūtie atteikuma pamatojumi — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Regulas Nr. 40/94 73. pants)

(2006/C 281/53)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Freixenet, SA, Sant Sadurní d'Anoia (Spānija) (pārstāvji — F. de Visscher, E. Cornu, É. De Gryse un D. Moreau, advokats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — I. de Medrano Caballero)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2004. gada 11. februāra lēmumu (lieta R 104/2001-4) attiecībā uz preču zīmes, kas ir melna slīpēta matēta stikla pudeles formā, reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2004. gada 11. februāra lēmumu (lieta R 104/2001-4);
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus, kā arī prasītājas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 28.08.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — Freixenet pret ITSB (Balta slīpēta stikla pudeles forma)

(Lieta T-190/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Balta slīpēta stikla pudeles forma — Absolūts atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Atšķirtspējas neesamība — Tiesību uz aizstāvēšanos pārkāpums — Regulas Nr. 40/94 73. pants)

(2006/C 281/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Freixenet, SA, Sant Sadurn d'Anoia (Spānija) (pārstāvji — F. De Visscher, E. Cornu, É. De Gryse un D. Moreau, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — I. de Medrano Caballero)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2004. gada 11. februāra lēmumu (lieta R 97/2001-4) attiecībā uz preču zīmes, kas ir balta slīpēta stikla pudeles formā, reģistrāciju kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtnās padomes 2004. gada 11. februāra lēmumu (lieta R 97/2001-4);
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) ITSB sedz savus, kā arī prasītājas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 201, 07. 08. 2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. septembra spriedums — MIP Metro pret ITSB — Tesco Stores (METRO)

(Lieta T-191/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiskas preču zīmes, kas satur vārdisku elementu “METRO”, reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka vārdiska preču zīme “METRO” — Valsts agrākas preču zīmes reģistrācijas izbeigšanās)

(2006/C 281/55)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, Diseldorfa (Vācija) (pārstāvis — R. Kaase, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Folliard-Monguiral)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Tesco Stores Ltd, Česhanta (Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — S. Malybicz, barrister)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 23. marta lēmumu (lieta R 486/2003-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG un Tesco Stores Ltd.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2004. gada 23. marta lēmumu lietā R 486/2003-1;
- 2) ITSB sedz savus, kā arī atbildētāja prasītājas tiesāšanās izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 201, 07.08.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobrī spriedums —
Tillack pret Komisiju**

(Lieta T-193/04) ⁽¹⁾

(Izmeklēšana, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) par konfidenciālas informācijas izpaušanu — Aizdomas par korupciju un profesionālā noslēpuma pārkāpumu — Informācijas par faktiem, kas var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai, paziņošana valsts tiesu iestādēm — Kratišana žurnālista dzīvesvietā un darba vietā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Cēloņsakarība — Pietiekami būtisks pārkāpums)

(2006/C 281/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans-Martin Tillack, Brisele (Beļģija), (pārstāvji — I. Foresters [I. Forrester], QC, T. Boslijs [T. Bosly], K. Arholds [C. Arhold], N. Flandins [N. Flandin], Dž. Herlingers [J. Herrlinger], un Dž. Sjens [J. Siaens], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. Doksijš [C. Docksey] un K. Lādenburgers [C. Ladenburger], pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: International Federation of Journalists (IFJ), Brisele (Beļģija), (pārstāvji — A. Bartošs [A. Bartosch] un T. Grups [T. Grupp], advokāti)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt aktu, ar kuru 2004. gada 11. februārī Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) Vācijas un Beļģijas tiesu iestādēm nosūtīja informāciju par aizdomām par profesionālā noslēpuma pārkāpumu un korupciju, un, otrkārt, prasība atlīdzināt morālo kaitējumu, kuru prasītājs cieta sakarā ar to, ka OLAF nosūtīja šo informāciju un publicēja preses paziņojumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) nav jāpieņem lēmums par pieteikumu iesniegt dokumentus;
- 3) prasītājs sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kuri ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;
- 4) International Federation of Journalists sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 251, 09.10.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembra spriedums —
Itālija un Wam pret Komisiju**

(Apvienotās lietas T-304/04 un T-316/04) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Aizdevumi ar pazeminātām procentu likmēm, kas paredzēti, lai ļautu uzņēmumiem sākt darbību noteiktās trešās valstīs — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm un konkurences izkropļošana — Pamatojums)

(2006/C 281/57)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Itālijas Republika (pārstāvji — sākotnēji A. Cingolo, tad P. Gentili, avvocati dello Stato) un Wam SpA, Cavezzo di Modena (Itālija) (pārstāvis — E. Giliani, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Di Buccini un E. Righini)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 19. maija lēmumu 2006/177/EK par valsts atbalstu Nr. C 4/2003 (ex NN 102/2002), ko Itālija piešķirusi uzņēmumam WAM SpA. (OV 2006, L 63, 11. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2004. gada 19. maija lēmumu 2006/177/EK par valsts atbalstu Nr. C 4/2003 (ex NN 102/2002), ko Itālija piešķirusi uzņēmumam WAM S.p.A (OV 2006, L 63, 11. lpp.);
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Itālijas Republikas tiesāšanās izdevumus lietā T-304/04 un Wam tiesāšanās izdevumus lietā T-316/04, to skaitā tos, kas radušies saistībā ar pagaidu noregulējumu.

⁽¹⁾ OV C 251, 09.10.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembrī spriedums — DEF-TEC Defense Technology pret ITSB — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Lieta T-6/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiskas preču zīmes “FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 3. punkts — Preču zīmes īpašnieka piekrišanas esamība)

(2006/C 281/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DEF-TEC Defense Technology GmbH, Frankfurte pie Mainas (Vācija) (pārstāvis — H. Daniel, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — D. Botis)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Defense Technology Corporation of America, Džeksonvilla, Florida (ASV) (pārstāvji — G. Würtenberger un R. Kunze, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 8. novembra lēmumu (lieta R 493/2002-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp DEF-TEC Defense Technology GmbH un Defense Technology Corporation of America

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 8. novembra lēmumu (lieta R 493/2002-2);
- 2) ITSB sedz savus, kā arī prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies saistībā ar iestāšanos lietā;
- 3) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā pati;
- 4) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 82, 02.04.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 4. oktobra spriedums — Monte di Massima pret ITSB — Höfferle Internationale (Valle della Luna)

(Lieta T-96/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Valle della Luna” reģistrācijas pieteikums — Valsts agrāka grafiska preču zīme “VALLE DE LA LUNA” — Agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījums — Regulas (EK) Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 43. panta 2. un 3. punkts)

(2006/C 281/59)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. (Itālija) (pārstāvji — E. Masu un P. Pittalis, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — M. L. Campostagno)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: J. M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH, Hamburga (Vācija) (pārstāvis — G. Brugmann, avocats)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 24. novembra lēmumu (lieta R 269/2004-1) attiecībā uz iebildumu procesu starp Monte di Massima SAS di Pruneddu Leonardo & C. un J. M. Höfferle Internationale Handelsgesellschaft mbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) un personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 115, 14.05.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. septembra spriedums — Meric pret ITSB Arbora & Ausonia (“PAM-PIM’S BABY-PROP”)

(Lieta T-133/05) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Agrākas valsts grafiskas un vārdiskas preču zīmes “PAM-PAM” — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PAM-PIM’S BABY-PROP” reģistrācijas pieteikums — Relatīvs atteikuma pamatojums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 281/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Gérard Meric, Parīze (Francija) (pārstāvis — P. Murzo [P. Murzeau], avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Rasats [A. Rassat])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Arbora & Ausonia, SL, Barselona (Spānija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 17. janvāra lēmumu lietā R 250/2004-1 par iebildumiem, ko valsts vārdisku un grafisku preču zīmju “PAM-PAM” īpašnieks iesniedza pret vārdiskas preču zīmes “PAM-PIM’S BABY-PROP” reģistrāciju (iebildumu process Nr. B 505 067).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 143, 11.06.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 6. septembra rīkojums — Bayer CropScience u.c. pret Komisiju

(Lieta T-34/05) ⁽¹⁾

(Augu aizsardzības līdzekļi — Aktīvā viela endosulfāns — Atļaujas laist tirgū pārskatīšana — Prasība sakarā ar bezdarbību — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2006/C 281/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Bayer CropScience AG, Monheima (Vācija), Makh-teshim-Agan Holding BV, Amsterdama (Nīderlande), Alfa Geor-gika Efodia AEVE, Atēnas (Grieķija), un Aragonesas Agro, SA, Madride (Spānija) (pārstāvji — K. Mero [C. Mereu] un K. van Maldehens [K. Van Maldegen], avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — B. Dohertijs [B. Doherty])

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot prasītāju: European Crop Association (ECPA), Brisele (Beļģija) (pārstāvji: D. Velbruks [D. Waelbroeck], U. Cinsmeisters [U. Zinsmeister] un N. Rampāls [N. Rampaal], avocats)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Spānijas Karaliste (pārstāvis: J. Rodrigess Karkamo [J. Rodríguez Cárcomo], abogado del Estado)

Priekšmets

Prasība sakarā ar bezdarbību, kas ir vērsta uz to, lai konstatētu, ka Komisija pretiesiski nav veikusi datu pārbaudi, ko prasītāji bija iesnieguši Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.) paredzētās procedūras attiecībā uz atļaujas laist tirgū aktīvo vielu endosulfānu pārskatīšanu ietvaros.

Rezolutīvā daļa:

- 1) šajā prasībā tiesvedība tiek izbeigta pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) Komisija un prasītāji sedz savus tiesāšanās izdevumus paši;
- 3) Komisija un prasītāji procesā par pagaidu noregulējumu paši sedz savus šajā procesā radušos tiesāšanās izdevumus;

4) Spānijas Karaliste un European Crop Protection Association sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 93, 16.04.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums — Comunidad autónoma de Madrid un Mintra pret Komisiju

(Lieta T-148/05) (¹)

(Informācijas, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pārmērīgu deficītu, sniegšana — Regula (EK) Nr. 3605/93 — Eiropas kontu sistēma 1995 (EKS 95) — Regula (EK) Nr. 2223/96 — Eiropas Kopienu Statistikas biroja (Eurostat) vēstule — Prasība atcelt tiesību aktu — Akts, pret kuru var celt prasību — Nepieņemamība)

(2006/C 281/62)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Comunidad autónoma de Madrid un Madrid, infraestructuras del transporte (Mintra), Madride (Spānija) (pārstāvji — C. Fernandez Vicién, D. Ortega Pecina un J. Sabater Marotias, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Diaz-Llanos La Roche un L. Escobar Guerrero)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas lēmumu, kas iekļauts Eiropas Kopienu Statistikas biroja (Eurostat) 2005. gada 3. februāra vēstulē par Madrid, infraestructuras del transporte (Mintra) klasifikāciju sektorā "valsts pārvalde" atbilstoši Eiropas kontu sistēmai 1995 (EKS 95).

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) prasītāji atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums — AEPI pret Komisiju

(Lieta T-242/05) (¹)

(Autortiesības un blakustiesības — Valsts pienākumu neizpildes konstatēšanas procedūra — Fiziskās personas iesniegtas sūdzības klasifikācija — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība)

(2006/C 281/63)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elliniki Etaireia pros Prostatian tis Pnevmatikis Idioktisias (AEPI AE), Maroussi (Grieķija) (pārstāvis — T. Asprogerakas-Grivas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — T. Christoforou un F. Castillo de la Torre)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2005. gada 20. aprīļa lēmumu par valsts pienākuma neizpildes konstatēšanas procedūras neuzsākšanu pret Grieķijas Republiku, ka arī par lūgumu izlemt lietu pēc būtības.

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;

2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 205, 20.08.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 5. septembra rīkojums
— Somija pret Komisiju**

(Lieta T-350/05) ⁽¹⁾

(Procesuāli šķēršļi — Iebilde par nepieņemamību — Juridiski nesaistošs lēmums — Eiropas Kopienu pašu resursi — Pārkāpuma procedūra — Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 11. pantā paredzētie nokavējuma procenti — Sarunas, lai noslēgtu līgumu par nosacītu maksājumu)

(2006/C 281/64)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Somijas Republika (pārstāvji — T. Pynnä un E. Bygglin, pārstāvji)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Aalto un G. Wilms, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas (ģenerālsekretariāta) lēmumu, kas ietverts 2005. gada 8. jūlija vēstulē un ar kuru Komisija esot atteikusies uzsākt sarunas ar Somijas Republiku par tādu ar atpakaļejošu spēku pieprasītu nodevu un nokavējuma procentu līdz minēto nodevu samaksas dienai samaksu, ko Komisija pieprasa no Somijas Republikas pārkāpuma procedūrā Nr. 2003/2180, kas ierosināta uz EKL 226. panta pamata.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Somijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

**Prasība, kas celta 2006. gada 22. augustā — Otto pret ITSB
— L'Altra Moda (l'Altra Moda)**

(Lieta T-224/06)

(2006/C 281/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Otto (GmbH & Co KG), Hamburga (Vācija) (pārstāvji — C. Rohnke un M. Munz, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: L'Altra Moda Spa, Roma (Itālija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2006. gada 22. jūnija lēmumu, lieta Nr. R 793/2005-2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: L'Altra Moda Spa

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme "L'Altra Moda" attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 3., 18. un 25. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts grafiska preču zīme "Alba Moda" attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Pilnībā noraidīt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome kļūdaini uzskatīja, ka konfliktējošās preču zīmes ir atšķirīgas.

Regulas 73. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome prasītāju neinformēja par to, ka tā bija iecerējusi noraidīt argumentu par pastiprinātu atšķirtspēju un neņemt vērā prasītājas šajā sakarā izvirzītos prasījumus.

Regulas 74. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neveica nepieciešamos pasākumus, lai noteiktu preču zīmes "Alba Moda" atšķirtspējas līmeni.

Apelācija, ko 2006. gada 11. septembrī ierosinājis Ott u.c. par Civildienesta tiesas 2006. gada 30. jūnija spriedumu lietā F-87/05, Ott u.c. pret Komisiju

(Lieta T-250/06 P)

(2006/C 281/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Martial Ott (Oberanven, Luksemburga), Fernando Lopez Tola (Luksemburga, Luksemburga) un Francis Weiler (Itzig, Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, advokāts)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2006. gada 30. jūnija rīkojumu lietā F-87/05;
- lemt par izdevumiem, tiesāšanās izdevumiem un honorāriem un piespriest Komisija tos atlīdzināt.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā tās iesniedzēji apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, prasību noraidot kā acīmredzami nepieņemamu, ciktāl tā attiecas uz *Weiler*. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēji uzsver, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, pēc būtības pārbaudot pamatus, kas balstīti uz Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu, 45. panta vispārējo īstenošanas noteikumu pārkāpumu, nediskriminācijas principa pārkāpumu, kā arī acīmredzamu kļūdu novērtējumā.

Apelācija, ko 2006. gada 7. septembrī ierosinājusi Beau par Civildienesta tiesas 2006. gada 28. jūnija spriedumu lietā F-39/05 Beau pret Komisiju

(Lieta T-252/06 P)

(2006/C 281/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marie-Yolande Beau, Parīze (Francija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi

- atzīt šo apelācijas sūdzību par nepieņemamu;
- atcelt Civildienesta tiesas 2006. gada 28. jūnijā izdoto spriedumu lietā F-39/05;
- apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasītājas prasījumus atcelt tiesību aktu un atlīdzināt zaudējumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzībā prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, Civildienesta tiesa ir pārkāpusi Kopienu tiesības, juridiski nepareizi kvalificējot atsevišķus faktus un, ka, otrkārt, tā ir izdarījusi procesuālu pārkāpumu, kā rezultātā ir apdraudētas prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos.

Apelācija, ko 2006. gada 8. septembrī ierosinājis Chassagne par Civildienesta tiesas 2006. gada 29. jūnija spriedumu lietā F-11/05 Chassagne pret Komisiju

(Lieta T-253/06 P)

(2006/C 281/68)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Olivier Chassagne Brisele (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, advokāti)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2006. gada 29. jūnijā izdoto rīkojumu lietā F-11/05;
- apmierināt pirmajā instancē iesniegtos prasītāja prasījumus atcelt tiesību aktu un atlīdzināt zaudējumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu prasītāja norāda, ka Civildienesta tiesa ir izdarījusi procesuālu pārkāpumu, kā rezultātā ir apdraudētas viņa tiesības uz aizstāvēšanos tāpēc, ka viņš nevarēja iesniegt savus apsvērumus par dokumentiem, uz kuriem Civildienesta tiesa ir balstījusi savu argumentāciju un tāpēc, ka atsevišķi fakti, kurus minēja prasītājs, kā arī dokumenti, kurus viņš iesniedza tiesvedības laikā netika ņemti vērā. Ar otro pamatu prasītājs apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi Kopienas tiesības, sagrozot prasības pamatus, kā arī nepareizi interpretējot Eiropas Kopienas Civildienesta noteikumus. Tāpat prasītājs uzskata, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas faktu novērtējumā.

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Budějovický Budvar pret ITSB — Anheuser-Busch (BUD)

(Lieta T-255/06)

(2006/C 281/69)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Budějovický Budvar, národní podnik, České Budějovice (Čehijas Republika) (pārstāvis — F. Fajgenbaum, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Anheuser-Busch, Incorporated

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 28. jūnijā pieņemto apstrīdēto lēmumu R 241/2005-2;
- noraidīt Kopienas preču zīmes "BUD" reģistrācijas pieteikumu Nr. 1257849 attiecībā uz visām precēm, kas ietilpst 16., 21., 25. un 32. klasē;
- nosūtīt ITSB Pirmās instances tiesas pieņemto lēmumu;
- piespriest sabiedrībai *Anheuser-Busch* atlīdzināt visas izmaksas un tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Anheuser-Busch, Incorporated

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme "BUD" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16., 21., 25. un 32. klasē; reģistrācijas pieteikums Nr. 1257849

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: aizsargāta izcelsmes nosaukuma "BUD", kas apzīmē alu, tiesības

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 62. panta 1. punkta, kā arī īstenošanas Regulas Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 20. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot kompetenta lemt par prasītājas norādītā izcelsmes nosaukuma spēkā esamību tās iebildumu ietvaros. Tāpat tā norāda, ka apzīmējums "BUD" ir aizsargāts izcelsmes nosaukums gan Francijā, gan Austrijā. Turklāt prasītāja atsauca uz kļūdainu Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta piemērošanu sakarā ar to, ka, pēc viņas domām, izcelsmes nosaukums "BUD" ir darījumos izmantots apzīmējums.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Budějovický Budvar pret ITSB — Anheuser-Busch (vārdiska preču zīme "BUD")

(Lieta T-257/06)

(2006/C 281/70)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Budějovický Budvar, národní podnik, České Budějovice (Čehijas Republika) (pārstāvis — F. Fajgenbau, avocats)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Anheuser-Busch, Incorporated

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2006. gada 28. jūnijā pieņemto apstrīdēto lēmumu R 802/2004-2;
- noraidīt vārdiskas preču zīmes "BUD" reģistrācijas pieteikumu Nr. 1737121 attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 38., 41. un 42. klasē;
- nosūtīt ITSB Pirmās instances tiesas pieņemto lēmumu;
- piespriest sabiedrībai *Anheuser-Busch* atlīdzināt visas izmaksas un tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: Anheuser-Busch, Incorporated

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "BUD" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 38., 41. un 42. klasē; reģistrācijas pieteikums Nr. 1737121

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: aizsargāta izcelsmes nosaukuma "BUD", kas apzīmē alu, tiesības

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvērtītie pamati: Regulas Nr. 40/94⁽¹⁾ 62. panta 1. punkta, kā arī īstenošanas Regulas Nr. 2868/95⁽²⁾ 20. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot kompetenta lemt par prasītājas norādītā izcelsmes nosaukuma spēkā esamību tās iebildumu ietvaros. Tāpat tā norāda, ka apzīmējums "BUD" ir aizsargāts izcelsmes nosaukums gan Francijā, gan Austrijā. Turklāt prasītāja atsauca uz kļūdainu Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta piemērošanu sakarā ar to, ka, pēc viņas domām, izcelsmes nosaukums "BUD" ir darījumos izmantots apzīmējums.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī. — Arktouros pret Komisiju

(Lieta T-260/06)

(2006/C 281/71)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Arktouros (Dabiskās vides un savvaļas aizsardzības un apsaimniekošanas sabiedrība), Saloniki (Grieķija), (pārstāvji — N. Koroianakis un N. Keramidas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 7. jūlija Lēmumu K(2006)3181, galīgais lēmums, par kuru prasītājai paziņoja 2006. gada 10. jūlijā, attiecībā uz programmas "Conservation actions in the Northern Pindos National Park" izbeigšanu — *Ellas* — LIFE03 NAT/GR/000089 un attiecībā uz palīdzības EUR 264 684,00 apmērā un procentu par nenomaksāto summu EUR 4 659,53 apmērā atmaksāšanu;
- atskaitīt no atmaksājamās summas EUR 55 658,28 kā attaisnotos izdevumus, kas radušies saistībā ar programmu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija, pārkāpjot noteikumu, ko paredz LIFE Standarta administratīvie noteikumi, ir pārkāpusi tiesību noteikumu atbilstoši EK līguma 230. pantam, tādējādi padarot minēto Komisijas lēmuma K (2006)3181, galīgais lēmums, par spēkā neesošu.

Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi būtisku vērtēšanas kļūdu vērtējumā attiecībā uz prasītājas spēju pabeigt programmu, neskatoties uz tās divu locekļu izstāšanos, kļūdu, kas pamato Komisijas lēmuma atcelšanu attiecībā uz līguma izbeigšanu un piešķirtās palīdzības atgūšanu.

Pakārtotā veidā prasītāja lūdz atskaitīt no atmaksājamās summas EUR 55 658,28 kā attaisnotos izdevumus, kas radušies saistībā ar programmu.

Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Grieķijas Republika pret Komisiju

(Lieta T-263/06)

(2006/C 281/72)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. Chalkias, G. Kanellopoulos)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija lēmumu, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurs tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, izziņots ar dokumenta numuru K (2006)3331, galīgais, un publicēts ar Nr. 2006/554/EK⁽¹⁾;
- pakārtotā veidā, grozīt to zemāk norādītajā veidā;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija ar apstrīdēto lēmumu neiekļāva, veicot grāmatojumu noskaidrošanu atbilstoši Regulai Nr. 729/70⁽²⁾ neiekļauj Kopienas finansējumā *inter alia* atsevišķus izdevumus, kas Grieķijas Republikai radušies saistībā ar lauku attīstības pasākumiem, kas tika deklarēti ELVGF Garantiju nodaļā.

Prasītāja apgalvo, ka vispārējs pamatojums, Komisijas Lēmuma K (2006)3331, galīgais, atcelšanai ir būtisks procesuālo noteikumu pārkāpums, kas attiecināms uz grāmatojumu noskaidrošanu, ko paredz Regulas Nr. 1663/95⁽³⁾ 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā daļa. It īpaši tā norāda, ka Komisija nav veikusi divpusējas sarunas ar Grieķijas iestādēm attiecībā uz pārkāpuma, kas tika attiecinātas uz to smaguma un finansiālo zaudējumu novērtēšanu, kas radās Eiropas Kopienai; pakārtoti tā norāda uz Komisijas nepietiekošo *ratione temporis*, lai uzliktu par pienākumu veikt attiecīgās finanšu korekcijas.

(¹) OV L 218, 12. lpp.

(²) Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regula (EEK) Nr. 729, par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 94, 13. lpp.).

(³) Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regula (EEK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158 6. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Itālijas Republika pret Komisiju

(Lieta T-267/06)

(2006/C 281/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija Lēmumu K (2006) 3331, par kuru paziņots 2006. gada 28. jūlijā, daļā, kurā no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus Itālijas Republikas izdevumus, kurs tā attiecināja uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, izdevumus un maksājumus lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība tiek celta pret Komisijas 2006. gada 27. jūlija lēmumu C (2006) 3331 daļā, kurā no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus Itālijas Republikas izdevumus, kurs tā attiecināja uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu.

Savas prasības pamatojumam, prasītāja norāda uz pārkāpumu un/vai nepareizu piemērošanu attiecībā uz:

- Komisijas 1995. gada 7. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1663/95, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 729/70 attiecībā uz ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas procedūru (OV L 158, 6. lpp.), pielikuma 4. punkta iv) daļu;
- Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju (OV L 297, 1. lpp.) 23., 24. un 30. panta 1. un 2. punktu;
- Komisijas 1997. gada 16. aprīļa Regulas (EK) Nr. 659/1997, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 2200/96 piemērošanai intervences pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē (OV L 100, 22. lpp.), 17. panta 2. un 3. punktu;

— Komisijas 2000. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 562/2000, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus par Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 piemērošanu attiecībā uz liellopu gaļas iepirkšanu (OV L 68, 22. lpp.), 4. panta 3. punktu, 8. pantu un 24. panta 3. punktu, kā arī Regulas III pielikuma 2. punkta a) apakšpunktu.

Prasība, kas celta 2006. gada 21. septembrī — Rautaruukki pret ITSB (RAUTARUKKI)

(Lieta T-269/06)

(2006/C 281/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Rautaruukki Oyj, Helsinki (Somija) (pārstāvis — P. Hagman, lawyer)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Apelāciju ceturtnās padomes 2006. gada 21. jūlija lēmumu un nospriest, ka pieteiktā Kopienas preču zīme "RAUTARUKKI" (reģistrācijas pieteikums Nr. 3 608 081) ir jāuzskata par atšķirtspējīgu un reģistrējamu, un nosūtīt lietu ITSB reģistrēšanas veikšanai;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "RAUTARUKKI" attiecībā uz precēm, kas cita starpā ietilpst 6. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 3 608 081

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6. klasē

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpums, jo preču zīme "RAUTARUKKI" ir kļuvusi atšķirtspējīga attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6. klasē, sakarā ar šīs preču zīmes ilgstošu izmantošanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Sun Chemical Group u.c. pret Komisiju

(Lieta T-282/06)

(2006/C 281/75)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Sun Chemical Group BV, Vēspa (Nīderlande), Siegwirk Druckfarben AG, Zīgburga (Vācija), Flint Group Germany GmbH, Štutgarte (Vācija) (pārstāvis — N. Dodoo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 29. maija Lēmumu COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel IAR;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pieteikums ir iesniegts saskaņā ar EKL 230. pantu par Komisijas 2006. gada 29. maija Lēmuma COMP/M.4071 — Apollo/Akzo Nobel IAR, ar kuru iepriekš paziņotu koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu, atcelšanu.

Prasītājas apgalvo, ka Komisija koncentrāciju ir atļāvusi bez nosacījumiem, neveicot uzmanīgu, detalizētu un konsekventu pārbaudi, ko vajadzēja veikt, ņemot vērā svarīgus konkurences apsvērumus, ar kuriem šī koncentrācija ir saistīta. Prasītājas apgalvo, ka lēmuma pārskatīšana, prasītāju uz Komisijas tirgus izpēti attiecīgi sniegto atbilžu vērtējums un nozares galveno pazīmju vērtējums norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā vai arī gadījumos, kad tā apgalvo pretējo, ir ignorējusi pierādījumus, kas ir bijuši svarīgi paziņotās koncentrācijas pilnīgā un pareizā novērtēšanā.

Turklāt prasītājas apgalvo, ka Komisija nav ņēmusi vērā ne tikai savas pamatnostādnes par horizontālo apvienošanu novērtēšanu⁽¹⁾, bet arī prasītāju sūdzības un iesniegtos pierādījumus. Vairākos aspektos Komisija acīmredzot pamatojās tikai uz apvienojošos dalībnieku sniegto informāciju, nepārbaudot tās pareizumu, un tādēļ Komisijas lēmumā ir pieļautas tiesību, faktu un vērtējuma kļūdas.

Prasītājas apgalvo, ka, ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, Komisijai vajadzēja sniegt argumentētu pamatojumu, lai paziņoto apvienošanas atļautu. To nedarot, ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu un tādējādi EKL 253. pants.

(¹) OV 2004, C 31, 5.–18. lpp.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums
— *Izar Construcciones Navales* pret Komisiju

(Lieta T-381/03) (¹)

(2006/C 281/76)

Tiesvedības valoda — spāņu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 21, 24.01.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums
— *Izar Construcciones Navales* pret Komisiju

(Lieta T-382/03) (¹)

(2006/C 281/77)

Tiesvedības valoda — spāņu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 21, 24.01.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra rīkojums
— *Drazdansky* pret *ITSB — Bad Heilbrunner Naturheilmittel (VITACAN)*

(Lieta T-383/04) (¹)

(2006/C 281/78)

Tiesvedības valoda — vācu

Pirmā palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

(¹) OV C 314, 18.12.2004.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2006. gada 21. jūlijā — Duyster pret Komisiju

(Lieta F-82/06)

(2006/C 281/79)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tineke Duyster, Oetrange (Luksemburga) (pārstāvis — W. H. A. M. van den Muijsenbergh, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt apelāciju par pieņemamu, vai, pakārtoti, par daļēji pieņemamu;
- atcelt iecelējinstiitūijas 2006. gada 11. maija lēmumu tajā daļā, kas attiecas uz sūdzību R/91/06, vai, pakārtoti, atcelt to daļēji;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- papildus iepriekš minētajam, prasītāja izvirza tos pašus prasījumus, kurus tā jau ir iesniegusi lietā F-18/06⁽¹⁾.

Pamati un galvenie argumenti

Lietas F-51/05⁽²⁾ un F-18/06 ietvaros prasītāja jau apstrīdēja faktu, ka Komisija to vispirms nosūtīja bērna kopšanas atvaļinājumā laika posmā no 2004. gada 1. novembra līdz 2005. gada 30. aprīlim un pēc tam ar 2005. gada 17. novembra vēstuli kā bērna kopšanas atvaļinājuma sākuma datumu noteica 2004. gada 8. novembri.

Šauboties par šīs pēdējās vēstules juridisko statusu, prasītāja to apstrīdēja 2006. gada 13. februārī, vienlaicīgi iesniedzot sūdzību un prasību (F-18/06). Komisija, no vienas puses, šīs prasības ietvaros izvirzīja iebildi par nepieņemamību un, no otras puses, ar 2006. gada 11. lēmumu paziņoja, ka sūdzība ir nepieņemama.

Šajā lietā prasītāja norāda, ka iepriekš minēto faktu rezultātā nepastāvot nekādas pārsūdzības tiesības pret 2005. gada 17. novembra vēstules saturu un neesot iespējama nekāda kaitējuma atlīdzība par tajā ietvertajiem iecelējinstiitūcijas apgalvojumiem. Tas esot pretrunā it īpaši ar Civildienesta noteikumiem un dalībvalstīm un Kopienām kopējiem tiesību principiem.

Savas prasības pret lēmumu par nepieņemamību pamatojumā prasītāja norāda it īpaši: i) kļūdainu faktu esamību lēmuma pamatā; ii) Civildienesta noteikumu 90. panta satura un mērķa pārkāpumu; iii) pretrunu esamību; iv) lēmuma skaidrības un precizitātes neesamību; v) Civildienesta noteikumu 24. un 25. panta satura un mērķa pārkāpumu; vii) judikatūras pārkāpumu attiecībā uz pieņemamību; viii) Komisijas radītās šaubas par 2005. gada 17. novembra vēstules juridisko statusu; ix) samērīguma, tiesiskā paļāvības, vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās drošības principa pārkāpumu, kā arī interešu izsvēršanas principa pārkāpumu, darba devēja informēšanas pienākuma neievērošanu, pārsūdzības tiesību pārkāpumu, tiesiskuma principa pārkāpumu un labas pārvaldības principa pārkāpumu; ix) iecelējinstiitūcijas apgalvojuma, saskaņā ar kuru prasītājas izteiktā lūguma saturs jau bija ietverts lietā F-51/05, pierādījuma neesamību.

Lietas pamatā prasītāja norāda pamatus, kas ir ļoti līdzīgi tiem, kurus tā norādīja lietā F-18/06.

⁽¹⁾ OV 154, 01.07.2006.

⁽²⁾ OV C 217, 03.09.2005. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar reģistrācijas numuru T-249/05 un ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai)

Prasība, kas celta 2006. gada 28. jūlijā — Pantalis pret Komisiju

(Lieta F-88/06)

(2006/C 281/80)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ioannis Pantalis, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — N. Korogiannakis un N. Keramidas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2006. gada 18. aprīļa lēmumu, tajā daļā, kas attiecas a) uz iecelēj institūcijas netieši izteiktu atteikumu pielāgot prasītāju algu atbilstoši Civildienesta noteikumiem par apgādībā esoša bērna, kurš ir tā daļējā aprūpē b) uz iecelēj institūcijas atteikumu maksāt bērna ceļa izdevumus uz prasītāja izcelsmes vietu atbilstoši Civildienesta noteikumiem;
- piespriest iepriekš minēto summu samaksu *a posteriori* ar procentiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, Komisijas ierēdnis, kura daļējā aprūpē ir bērns, kura māte arī ir Eiropas Kopienu ierēdne, atgriežoties Briselē pēc perioda, kurā viņš strādāja ārpus Eiropas, lūdz, lai viņam tiek samaksāti ar bērnu saistītie pabalsti un priekšrocības. Lietu izskatošais ierēdnis pieprasīja iesniegt agrāko laulāto paziņojuma par vienošanos attiecībā uz prasītāja tiesību grozīšanu oriģinālu. Tā kā šis paziņojums tika iesniegts tikai pa elektronisko pastu, administrācija prasītāja prasījumus nepieņēma.

Pamatojot savu prasību, prasītājs atsaucas uz Civildienesta noteikumu 67. panta un Civildienesta noteikumu VII pielikuma 7. un 8. panta, kā tie ir interpretēti judikatūrā, pārkāpumu. Tas it īpaši uzskata, ka administrācijas rīcības brīvība nav neierobežota un ka tai ir jāievēro labas pārvaldības un samērīguma princips. Tāpat pieprasītajiem pamatojošiem dokumentiem ir jābūt tieši saistītiem ar prasīto maksājumu un paredzētiem piemērojāmās tiesību normās, vai arī tiem ir jābūt obligāti vajadzīgiem maksājāmās summas noteikšanai.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. augustā — Lohiniva pret Komisiju

(Lieta F-98/06)

(2006/C 281/81)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Risto Lohiniva, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — V. Teperi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iecelēj institūcijas 2006. gada 30. maija lēmumu, ar ko noraidīta prasītāja iesniegtā sūdzība;
- atzīt, ka prasītājam joprojām ir tiesības pārskaitīt uz Somiju 35 % no algas neto summas, kam piemērojams valsts korekcijas koeficients, sākot ar 2006. gada 16. janvāri;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs pārskaitīja uz savu izcelsmes valsti Somiju algas daļu, kurai atbilstoši agrākās redakcijas Civildienesta noteikumu VII pielikuma 17. pantam piemērots koeficients. Ierēdņu apmaiņas programmas ietvaros starp Komisiju un dalībvalstīm, viņš tika pārcelts uz Somiju uz laikposmu no 2004. līdz 2005. gadam. Šajā laikposmā Komisija viņam pārskaitīja visu algas summu, piemērojot pārcelšanas koeficientu. 2006. gada janvārī, viņam atgriežoties Briselē, prasītājam tika atteikta iespēja atsākt algas daļas pārskaitīšanu uz Somiju, kā viņš to bija darījis pirms pārcelšanas. Šajā ziņā administrācija uzsver, ka iepriekš minētā tiesību norma tika grozīta pēc jaunu Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā un ka prasītājs neatbilda nosacījumiem, ko paredz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts, lai turpinātu saņemt šo labumu.

Savā prasībā prasītājs apgalvo, ka, tā kā viņam bija pārskaitīšanas tiesības gan pārcelšanas uz Somiju laikā, gan pirms tam, viņa gadījumam piemērojami Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumi.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. septembrī — Lübking u.c. pret Komisiju

(Lieta F-105/06)

(2006/C 281/82)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Johannes Lübking, Brisele (Beļģija), u.c. (pārstāvji — B. Cortese un C. Cortese, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, kas publicēts 2005. gada 23. novembra Administratīvajā paziņojumā Nr. 85-2005, tiktāl, ciktāl tajā ir paredzēts prasītājus paaugstināt A*9 pakāpes 1. līmenī;
- vajadzības gadījumā atcelt iecelēj institūcijas 2006. gada 23. maija lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīta prasītāju iesniegtā sūdzība;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kas ir Komisijas ierēdņi, apstrīd iecelēj institūcijas lēmumu par viņu paaugstināšanu 2005. gadā A*9 pakāpē, kura ir jauna pakāpe, kas kopš 2004. gada 1. maija iekļauta starp A*8 (iepriekš — A7) un A*10 (iepriekš — A6) pakāpi. Viņi apgalvo, ka iecelēj institūcijai viņi bija jāpaaugstina nevis A*9, bet gan A*10 pakāpē tāpat kā tā bija darījusi 2004. gadā attiecībā uz ierēdņiem, kas tāpat kā prasītāji 2004. gada 30. aprīlī bija klasificēti A7 pakāpē un bija paaugstināmi augstākā A6 pakāpē.

Prasības pamatojumam prasītāji izvirza trīs pamatus, no kuriem pirmais ir balstīts uz vienlīdzīgas attieksmes principa un principa, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, pārkāpumu. Prasītāji apgalvo, ka atbilstoši šiem principiem ierēdņiem, kas 2004. gada 30. aprīlī bija klasificēti A7 pakāpē (kas no 2004. gada 1. maija kļuva par A*8 pakāpi) un bija paaugstināmi augstākā pakāpē, ir jārada vienādi karjeras attīstības apstākļi. Ierēdņi, kas, veicot paaugstināšanu amatā 2004. gadā, tika paaugstināti 2004. gada novembrī, proti, pēc jauno Civildienesta noteikumu stāšanās spēkā, pēc paaugstināšanas tika iecelti A*10 pakāpē, bet tie, kuri tāpat kā prasītāji tika paaugstināti 2005. gadā, tika iecelti zemākā pakāpē, proti, jauniekļautajā A*9 pakāpē, kaut gan abas iepriekš minēto personu grupas visādā ziņā atradās līdzīgā situācijā.

Izvirzot šo pamatu, prasītāji izvirza arī iebildumu par Civildienesta noteikumu 45. panta vispārējo īstenošanas noteikumu, kas piemērojami 2005. gadā, vai pat Civildienesta noteikumu 45. panta un XIII pielikuma nepieņemamību EKL 241. panta nozīmē tiktāl, ciktāl šīs normas neparedzēja pārejas pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka tiek ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips un princips, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, starp ierēdņiem, kuri 2004. gada 30. aprīlī bija klasificēti A7 pakāpē un kas šajā datumā bija paaugstināmi augstākā A6 pakāpē.

Izvirzot otro pamatu, prasītāji norāda uz tiesiskās palāvbības aizsardzības principa pārkāpumu. Viņi uzsver, ka Civildienesta noteikumu 45. panta vispārējo īstenošanas noteikumu, kas ir piemērojami 2004. gadā, 10. panta 5. punkts garantē A7 pakāpē ieceltajiem ierēdņiem, kuri ir paaugstināmi 2004. gada 30. aprīlī (un kuri 2004. gada 1. maijā ir klasificēti

jaunajā A*8 pakāpē), tādos pašus karjeras attīstības apstākļus, kādi tie būtu bijuši atbilstoši līdz šim datumam piemērojamajai karjeras sistēmai, ar juridiskas fikcijas palīdzību (paaugstināšana ar atpakaļejošu spēku) paredzot viņu paaugstināšanu no A*8 pakāpes tieši A*10 pakāpē. Prasītāji apgalvo, ka šī pārejas pasākuma pieņemšana viņiem radīja tiesisko palāvbību, ka pasākums ar tādu pašu iedarbību tiks pieņemts arī attiecībā uz turpmākiem gadiem, kuros notiks paaugstināšana.

Trešais pamats ir saistīts ar pamatojuma nenorādīšanu apstrīdētajā lēmumā. Prasītāji šajā sakarā apgalvo, ka, lai gan lēmumā par paaugstināšanu pēc būtības nav jānorāda īpašs pamatojums par iecelēj institūcijas izvēli, administrācijai tomēr ir pienākums pamatot savu izvēli, kad tā sniedz atbildi uz sūdzību par šo lēmumu. Šajā gadījumā iecelēj institūcija uz prasītāju izteiktajiem iebildumiem atbildēja tikai ļoti virspusēji un neatbildēja uz galveno sūdzībā iekļauto jautājumu, kas attiecas uz nevienlīdzīgu attieksmi pret A7 pakāpes (jaunās A*8 pakāpes) ierēdņiem, kas paaugstināti 2005. gadā, un tās pašas pakāpes ierēdņiem, kas paaugstināti 2004. gadā.

Prasība, kas celta 2006. gada 1. septembrī — Erbežnik pret Eiropas Parlamentu

(Lieta F-106/06)

(2006/C 281/83)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Anže Erbežnik, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvis — P. Peče, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2006. gada 1. jūnija lēmumu Nr. 110029;
- atzīt, ka prasītājs ir persona, kurai bija primārajās un atvasinātajās Kopienas tiesību normās atzītas likumīgas attiecības bez laulības ar H. kundzi (šobrīd — Erbežnik kundzi) kopš darba uzsākšanas jurista lingvista amatā Eiropas Parlamentā un ka tādēļ viņam ir tiesības saņemt no Eiropas Parlamenta iekārtošanas pabalsta maksājumu pilnā apmērā, kas paredzēts laulātiem ierēdņiem un ko aprēķina, pamatojoties uz apģādnieka pabalstu;

- pakārtoti, noteikt Eiropas Parlamentam pienākumu ņemt vērā prasītāja ģimenes stāvokļa izmaiņas (viņa laulību) saskaņā ar samērīguma principu un, attiecībā uz izmaksātajām pabalsta daļām pēc laulības 2005. gada augustā, viņam piešķirt iekārtošanās pabalstu (laulātiem ierēdņiem) pilnā apmērā;
- piespriet atbildētājam atbildētājam izmaksāt nokavējuma procentus;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopš Eiropas Parlaments Slovēnijā prasītāju iecēla amatā 2003. gada septembrī, un pat pirms šīs dienas, tam bija noturīgas attiecības bez laulības ar viņa draudzeni, kas kļuva par viņa laulāto 2005. gada augustā. Prasītājs apgalvo, ka šādas attiecības ir tiesiski atzītas Slovēnijas tiesību normās.

Uzsākot pildīt savus pienākumus Eiropas Parlamentā, prasītājs pieprasīja apgādnieka pabalstu, kas tam tika atteikts, jo šādu pabalstu piešķir tikai laulātiem pāriem un, viendzimuma attiecību bez laulības gadījumā, atbilstoši Civildienesta noteikumu VII pielikuma 1. pantam. 2005. maijā prasītājs pieprasīja iekārtošanās pabalstu, kas atbilst divu mēnešu pamatalgai, ja ierēdņim ir tiesības uz apgādnieka pabalstu, un viena mēneša pamatalgai pārējos gadījumos. Viņam tika piešķirta iekārtošanās pabalsta (ko izmaksā trīs daļās, vienu daļu gadā) pirmā daļa, kas paredzēta nelaulātām personām. Pēc laulībām tas pieprasīja iekārtošanās pabalsta daļu, ko piešķir laulātajiem personāla pārstāvjiem, kas tika atteikta, jo viņa ģimenes stāvoklis bija mainījies pēc pārbaudes laika.

Prasības pamatojumam prasītājs galvenokārt balstās uz šādiem pamatiem:

- pirmkārt, Civildienesta noteikumu 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta un 1. panta 2. punkta d) apakšpunkta spēkā neesamību un, pakārtoti, atbildētājas administrācijas sniegto šo pantu kļūdaino interpretāciju tādu Eiropas Kopienų vispārējo pamatprincipu, kā darba ņēmēju pārvietošanās brīvības, Eiropas Savienības pilsonības un personu pārvietošanās brīvības, diskriminācijas aizlieguma un nevienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpuma dēļ, kā arī cilvēka pamattiesību un samērīguma principa neievērošanas dēļ;
- otrkārt, pārbaudes laika pēdējās dienas kļūdainu interpretāciju, nosakot to par pēdējo iekārtošanās pabalsta dienu, kaut gan paši maksājumi tiek veikti trīs gadu laikā.

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Dittert pret Komisiju

(Lieta F-109/06)

(2006/C 281/84)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Daniel Dittert, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — B. Cortese un C. Cortese, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējinstiitūcijas lēmumu piešķirt prasītājam prioritātes punktus, ar ko nepietiek, lai viņš tiktu paaugstināts 2005. amatā paaugstināšanas gadā, un nepaaugstināt viņu amatā minētajā gadā, kas apstiprināts ar 2006. gada 6. jūnija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība Nr. R/73/06;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumā prasītājs izvirza vienu pamatu — apstrīdētā lēmuma pieņemšanā sakarā ar procesuāliem pārkāpumiem, labas pārvaldības principa un pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpumu esot pieļautas vairākas nopietnas kļūdas.

Pēc joprojām neizskaidrotas tehniskas problēmas prasītāja ģenerāldirektorāts, piešķirot prioritātes punktus par 2005. amatā paaugstināšanas gadu, neņēma vērā viņa lietas materiālus. Šī neņemšana vērā esot procesuāls pārkāpums, labas pārvaldības principa un pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpums.

Minētie pārkāpumi padarot 2005. amatā paaugstināšanas gada procedūru par spēkā neesošu attiecībā uz prasītāju un kaitējot viņa interesēm, jo, kā izrādījās pēc tehniskās problēmas atklāšanas, viņš no iecelējinstiitūcijas ir saņēmis mazāk prioritātes punktu, nekā to bija vēlējis viņa tiešais priekšnieks (šajā gadījumā — Konkurences ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors). Prasītājs apgalvo, ka Konkurences ģenerāldirektorāts bija apliecinājis, ka, ja tehniskā problēma nebūtu radusies, viņam tiktu piešķirts pietiekams punktu skaits, lai nodrošinātu paaugstināšanu AD 9 pakāpē, t.i., 7 punkti. Pats ģenerāldirektorāts turklāt bija skaidri lūdzis A* pakāpes paaugstināšanas komiteju labot prasītāja situāciju, piešķirot viņam šos punktus. Neskatoties uz to, A* pakāpes paaugstināšanas komiteja ierosināja prasītājam piešķirt tikai 4 "apelācijas kārtībā piešķiramus punktus", un iecelējinstiitūcija šo ierosinājumu ņēma vērā, lai gan tas nozīmēja, ka prasītājs nesaņēma pietiekamu punktu skaitu, lai 2005. amatā paaugstināšanas gadā tiktu paaugstināts AD 9 pakāpē.

Prasītājs apgalvo, ka A* pakāpes paaugstināšanas komiteja un iecelējainstitūcija tā vietā, lai labotu tehniskās problēmas radīto situāciju, pašas ir pieļāvušas procesuālus pārkāpumus. A* pakāpes paaugstināšanas komiteja esot pārkāpusi savu kompetenci un pilnvaras, pēc tehniskās problēmas atklāšanas piedāvājot samazināt prasītāja tiešā priekšnieka ierosināto punktu skaitu. Turklāt ne A* pakāpes paaugstināšanas komiteja, ne iecelējainstitūcija faktiski nav salīdzinoši izvērtējušas prasītāja nopelnus.

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Carpi Badía pret Komisiju

(Lieta F-110/06)

(2006/C 281/85)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José María Carpi Badía, Luksemburga (Luksemburga) (pārstāvji — B. Cortese un C. Cortese, avvocati)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelējainstitūcijas lēmumu piešķirt prasītājam prioritātes punktus, ar ko nepietiek, lai viņš tiktu paaugstināts amatā 2005. gadā, un nepaaugstināt viņu amatā minētajā gadā, kas apstiprināts ar 2006. gada 6. jūnija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja sūdzība Nr. R/74/06;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir gandrīz identiski tiem, kas ir izvirzīti lietā F-109/06, kuras paziņojums ir publicēts šajā pašā Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša numurā.

Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Giannopoulos pret Padomi

(Lieta F-111/06)

(2006/C 281/86)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Nikos Giannopoulos, Wezembeek-Oppem (Beļģija) (pārstāvji — S. Rodrigues un C. Bernard-Glanz, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu par prasītāja klasificēšanu, kas izriet no 2003. gada 18. novembra lēmuma par iecelšanu amatā, ar kuru tam tiek piešķirta A7 pakāpe;
- vajadzības gadījumā atcelt iecelējainstitūcijas lēmumu, ar kuru tiek noraidīta prasītāja sūdzība;
- norādīt iecelējainstitūcijai apstrīdēto lēmumu atcelšanas sekas un it īpaši: i) pārklasificēt prasītāju A6 pakāpē, lai ņemtu vērā viņa kvalifikācijas ārkārtējo raksturu un dienesta īpašās vajadzības, to darot ar atpakaļejošu spēku no 2003. gada 18. novembra; ii) pārklasificēt prasītāju tādā līmenī, kurā tiek ņemta vērā viņa profesionālā pieredze vai kas vismaz ir līdzvērtīgs tam līmenim, kāds viņam tika piešķirts darbā pieņemšanas datumā; iii) pārskaitīt prasītājam summu, ko veido starpība starp pakāpi un līmeni, kurā viņš tika klasificēts, un pakāpi un līmeni, kurā viņu vajadzēja klasificēt, tostarp nokavējuma procentus atbilstoši likumiskajai procentu likmei, skaitot no datuma, kad šī summa ir maksājama;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāju, vispārējā konkursa EUR/A/127⁽¹⁾ par A7/A6 pakāpes administratoru rezerves saraksta izveidošanu laureātu, amatā iecēla Padomes ģenerālsekretariāts un klasificēja A7 pakāpē. 2005. gada jūlijā uzzinot, ka citus A7/A6 pakāpes konkursa laureātus ģenerālsekretariāts iecēlis amatā A6 pakāpē vai pārklasificējis tos šajā pakāpē pēc sākotnējo klasifikācijas lēmumu iekšējās administratīvās pārbaudes, prasītājs iesniedza pārklasificēšanas lūgumu. Administrācija šo lūgumu, kā arī tam sekojošo sūdzību noraidīja.

Savas prasības pamatojumam prasītājs pirmo pamatu izvirza saistībā ar Civildienesta noteikumu 31. panta 2. punkta pārkāpumu, ar acīmredzamu kļūdu vērtējumā un kļūdu tiesību piemērošanā, jo nav ņemti vērā judikatūras kritēriji par viņa kvalifikācijas ārkārtējo raksturu un dienesta īpašajām vajadzībām. Tālāk prasītājs kā otro pamatu izvirza pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un kā trešo pamatu — vienlīdzīgas attieksmes principa neievērošanu, jo 10–15 viņa kolēģi, kuru juridiskais un faktiskais stāvoklis būtiski neatšķiras no prasītāja stāvokļa, atšķirībā no viņa ir klasificēti vai pārklasificēti A6 pakāpē.

(¹) OV C 125/A, 23.04.1998., 10. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Krčová pret Tiesu

(Lieta F-112/06)

(2006/C 281/87)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Erika Krčová, Trnava (Slovākija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Tiesa

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Tiesas 2005. gada 18. oktobra lēmumu atlaist prasītāju no darba pēc pārbaudes laika, ka arī, ja nepieciešams, Tiesas 2005. gada 16. septembra lēmumu par pārbaudes laika pagarināšanu uz diviem mēnešiem jau no 1. augusta un 2005. gada 12. septembra lēmumu, ar ko apstiprina ziņojumu par pārbaudes laiku ar ieteikumu prasītāju atlaist no darba;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja norāda uz trim pamatiem, no kuriem pirmais ir saistīts ar Civildienesta noteikumu 34. panta pārkāpumu, pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses neizpildi, acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pamatojuma trūkumu, kā arī

procesuālo pamatprasību neievērošanu. Iecelējinstītūcija (AIPN), pieņemot apstrīdētos lēmumus, nav ievērojusi Civildienesta 34. pantā noteiktos termiņus un nav nodrošinājusi prasītājam pārbaudes laikā parastos darba apstākļus.

Otrais pamats ir saistīts ar Tiesas komitejas, kas izskata sūdzības, pilnvaru nepareizu izmantošanu un procedūras neievērošanu.

Trešais pamats ir saistīts ar labas pārvaldības un labas administrēšanas principu pārkāpumu, kā arī tiesību uz aizstāvību neievērošanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — Bouis u.c. pret Komisiju

(Lieta F-113/06)

(2006/C 281/88)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Didier Bouis, Overijse (Beļģija) un citi (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis un E. Marchal, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt 13. panta prettiesiskumu Vispārīgajos noteikumos par Civildienesta noteikumu 45. panta izpildi (Vispārējie izpildes noteikumi);
- atcelt nopelnu sarakstu, kā arī to ierēdņu sarakstu, ka 2005. gadā paaugstināti A*13 pakāpē, jo prasītāju vārdi nav iekļauti šajā sarakstā;
- atcelt lēmumus, ar kuriem prasītājiem tiek piešķirti pagaidu prioritātes punkti, jo tie ir ierobežoti ar vienu punktu par gada stāžu pakāpē, turklāt maksimālais pieļaujamais punktu skaits ir 7, neņemot vērā faktiskos nopelnus;
- atcelt lēmumus, ar kuriem prasītājiem netiek piešķirti ne tie prioritātes punkti, ko piešķir direktori vai ģenerāldirektori, ne tie punkti, ko piešķir amatā paaugstināšanas komitejas, ņemot vērā it īpaši uzdevumus, kas ir paveikti iestādes interesēs 2003. un 2004. amatā paaugstināšanas gadā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasību pamatojumam prasītāji apgalvo, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem nav ņemts vērā Civildienesta noteikumu 45. panta piemērošanas apjoms, kas iecēlējinstiūcijai uzliek pienākumu amatā paaugstināmos ierēdņus izvēlēties, būtībā pamatojoties uz viņu nopelnu salīdzinošu novērtējumu.

Viņi atsaucas arī uz to, ka Vispārējo izpildes noteikumu 13. punkts, kā to interpretē un piemēro Komisija, ir prettiesisks, jo tajā nav ņemts vērā tā noteikuma apjoms, kura precizēšanai tas ir paredzēts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pamatprincips.

Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — Liotti pret Komisiju

(Lieta F-114/06)

(2006/C 281/89)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Amerigo Liotti, Senningerberga (Luksemburga)
(pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2005. gadā amatā paaugstināto ierēdņu sarakstu, jo šajā sarakstā nav iekļauts prasītāja vārds, kā arī, pakārtoti, šo lēmumu sagatavojošos aktus;

- pakārtoti, atcelt punktu piešķiršanu attiecībā uz paaugstināšanu amatā iepriekš minētās paaugstināšanas ietvaros, ievērojot it īpaši amatā paaugstināšanas komiteju rekomendācijas;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza sešus pamatus:

- pirmais — Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpums;
- otrais — Vispārīgo noteikumu par minētā panta izpildi pārkāpums;
- trešais — nediskriminācijas principa pārkāpums un acīmredzama kļūda vērtējumā;
- ceturtais — patvaļīgas rīcības aizlieguma un pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principa, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums;
- piektais — tiesiskās palāvēības aizsardzības principa un noteikuma *patere legem quam ipse fecisti* pārkāpums;
- sestais — pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpums.

Civildienesta tiesas 2006. gada 4. oktobra rīkojums — Grunheid pret Komisiju(Lieta F-35/06) ⁽¹⁾

(2006/C 281/90)

Tiesvedības valoda — franču

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 143, 17.06.2006.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 281/91)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 261, 28.10.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 249, 14.10.2006.

OV C 237, 30.9.2006.

OV C 224, 16.9.2006.

OV C 212, 2.9.2006.

OV C 190, 12.8.2006.

OV C 178, 29.7.2006.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
